

พระศรีอริยเมตไตรยเปิดโลกศรีภูผาสอง

ที่ระลึกงานยกยอดพระบรมธาตุเจดีย์ศรีภูผาสอง (พระธาตุจอมผา)

• พระมหาธีรนาถ อคฺคชิโร •

วัดป่าภูผาสอง อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา

พระศรีอริยเมตไตรยเปิดโลกศรัณูผาสูง

ที่ระลึกงานยกยอดพระบรมธาตุเจดีย์ศรัณูผาสูง
(พระธาตุจอมผา)

มามบูชา

วันพุธที่ ๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

โดย

พระมหาธีรนาถ อคฺคธีโร

วัดป่าภูผาสูง อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา

นำความ

คือ นำเรื่องจริงมาบอกเล่า

พระศรีอริยเมตไตรยเปิดโลกศรีภูผาสสูง

ปัจจุบันเป็นโพธิสัตว์เทพบุตรอยู่บนสวรรค์ชั้นดุสิต

รอคอยเวลาที่จะลงมาตรัสรู้ธรรมเป็นพระพุทธเจ้า ในอนาคตกาลภายภาคเบื้องหน้า

แต่สำหรับพระบรมธาตุเจดีย์ศรีภูผาสสูง (พระธาตุจอมผา) ที่ท่านทั้งหลายเห็นอยู่นี้ **พระองค์**

คือยอดพระเจดีย์ และเป็นพระพุทธเจ้าลำดับที่ ๒๙

นี่เป็นเพียงหนึ่งแห่งความศักดิ์สิทธิ์และมหัศจรรย์ในพระบรมธาตุเจดีย์ศรีภูผาสสูงหรือพระธาตุจอมผา... ว่ากันว่าจะเป็นตำนานกล่าวขานไม่รู้จบ

ซึ่งในพระบรมธาตุเจดีย์ศรีภูผาสสูง (พระธาตุจอมผา) แห่งนี้ ยังมีเรื่องราวของพระพุทธเจ้าอีก ๒๘ พระองค์ พระอรหันต์สาวกยุคปัจจุบัน ๕๘ รูป เป็นต้น

กว่าสองแสนคน กว่าสามแสนแรง “๒ ปี ๘ เดือน ๑๙ วัน” จากวันที่ลงมือร่วมแรงก่อสร้าง (วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๕) จนมาถึงวันนี้ (วันพุธที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๘) นับเป็นเวลาที่มีค่ายิ่งที่พุทธศาสนิกชนถือศีล ๘ มีศรัทธาตั้งมั่นในพระรัตนตรัย สามัคคีธรรม ร่วมกันถวายแรงสร้างไว้คู่โลกมนุษย์ ซึ่งเป็นอีกหนึ่งความมหัศจรรย์ที่โลกไม่อาจลืม

เจดีย์แห่งนี้ จึงเป็นเจดีย์ที่มนุษย์ผู้อยู่ในระดับพอเพียงส่วนมากร่วมก่อสร้าง อาจเรียกได้ว่า “**เป็นเจดีย์ศีล ๘**” ที่ทุกคนเข้ามาในบริเวณนี้ต้องถือศีล ๘ เป็นอย่างน้อย

โดยส่วนลึกแห่งดวงจิต อาตมาเห็นว่า นี่คือนิสังขารที่หาได้โดยยากยิ่ง เพราะบุคคลจะเข้าวัดฟังธรรม ละเคหะสถานบ้านเรือน มาสวดมนต์ไหว้พระ ถือศีล สร้างพระเจดีย์ ยึดมั่นในพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ อย่างอัศจรรย์ไม่หวั่นไหวหลุดรอดจากแรงเสียดทานของกิเลสคือพญามาร มิใช่เรื่องที่จะทำได้โดยง่าย แต่ที่พระเจดีย์แห่งนี้มีผู้สามารถทำได้แล้ว

วาระสุดท้ายพิเศษในวันนี้เกิดขึ้นได้ เพราะต้นเหตุมาจากความวิเศษนั่นเอง

ขออนุโมทนากับทุกท่าน

(พระมหาธีรนาถ อคฺคิโร)

ผู้นำจิตวิญญาณก่อสร้างพระบรมธาตุเจดีย์ศรีภูผาสสูง (พระธาตุจอมผา)

คาถาบูชาพระศรีอริยเมตไตรยเปิดโลกศรีภุผาสูง

• นะโม ๓ จบ •

ศรีอริยเมตไตรโย พุทธโ
สิทธิพุทธาชาณาจิตตัง

สิทธิธรรมาชาณาจิตตัง

สิทธิสังมาชาณาจิตตัง

เอหิพุทธาชาณาจิตตัง

เอหิธรรมาชาณาจิตตัง

เอหิสังมาชาณาจิตตัง

อริยะ อริยะ เมตไตรโย พุทธา

นะโมพุทธานะ นะ มหาลาโภ

อริยเมตไตรโย พุทธโ

มหายะ นะมหายะ อะมหาอุ อุมหาอะ

ยะมหานะ นะมหายะ ยะมหาอุ

สิทธิชโย สิทธิลาโภ สิทธิสุขโข ภาวันตุ เมฯ

มาฆบูชา : ๔ มีนาคม ๒๕๕๘

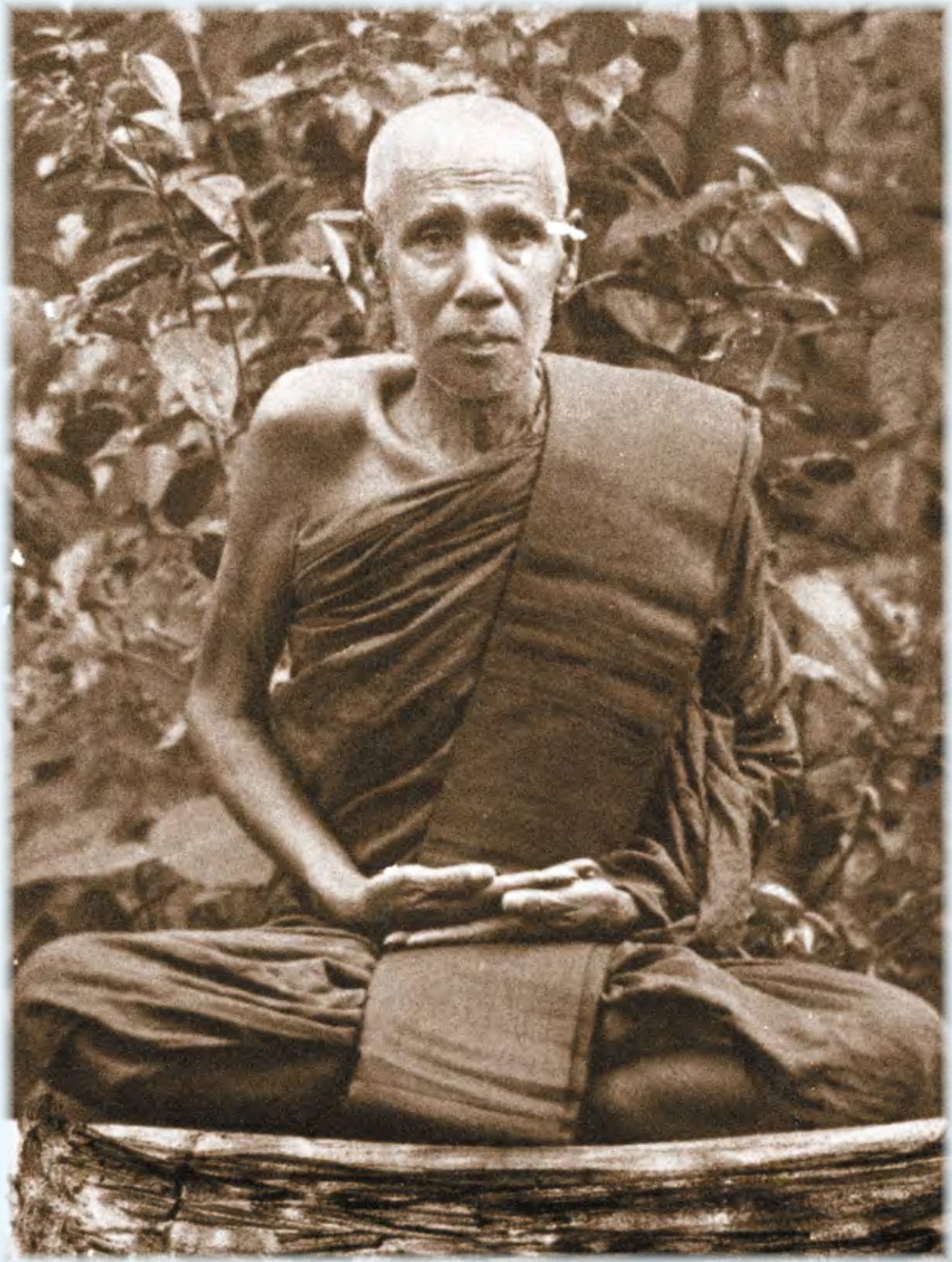
วิวหน้าผาสูง

ความดี

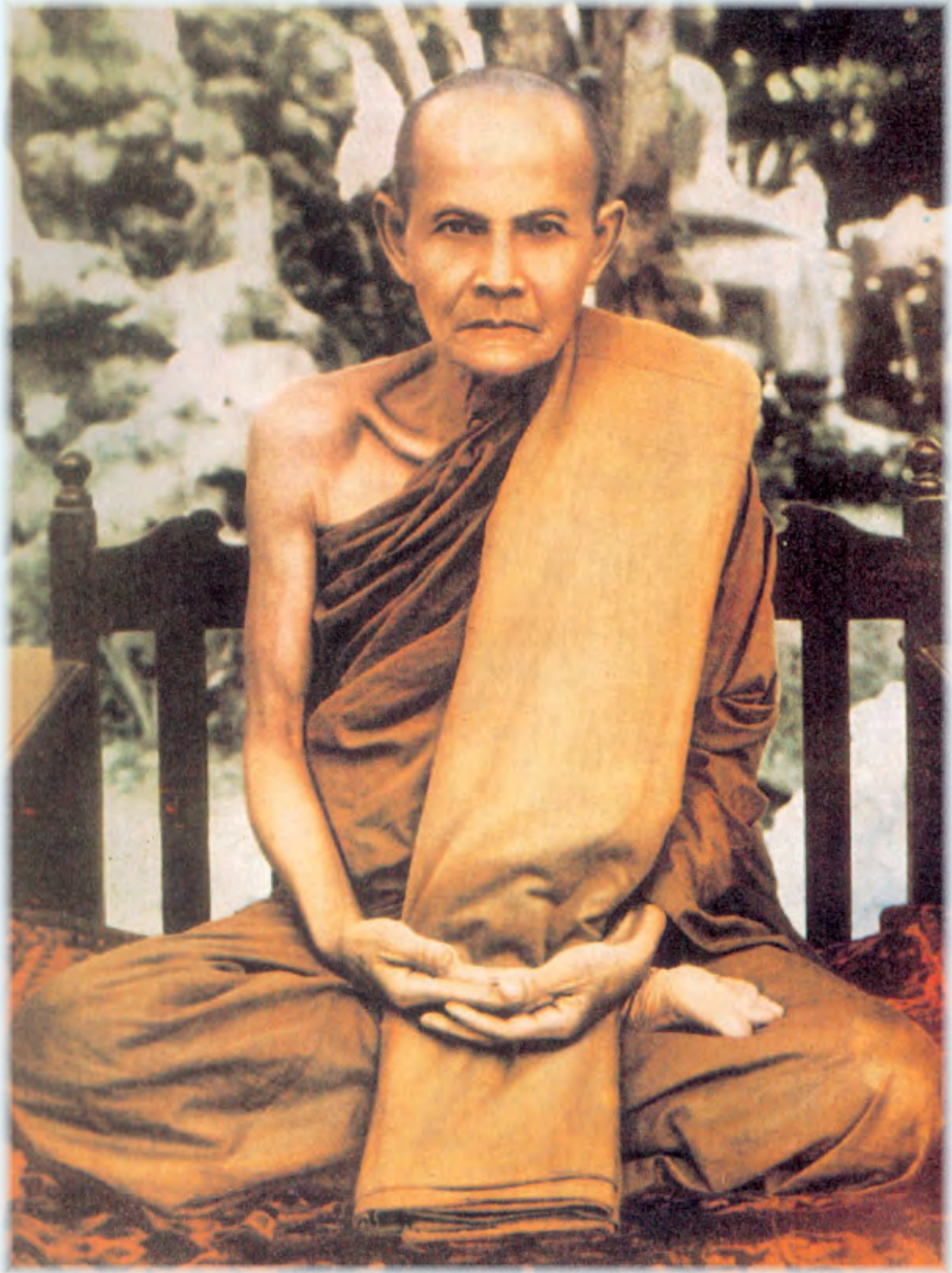
แค่คิด...

ก็เป็นสุขแล้ว

ด. ชุตานนท์

หลวงปู่เสาร์ กนตสีโล “พระปรมาจารย์กรรมฐาน”
วัดดอนธาตุ บ้านทรายมูล อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี

หลวงปู่มั่น ฐริทตโต “บิดาแห่งพระกรรมฐานยุคปัจจุบัน”
วัดป่าหนองฝื่อ อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร

พระราชสังวรญาณ (พุทธ ฐานิโย)
วัดป่าตาลวัน อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
พระอุปัชฌาย์ของพระมหาธีรนาถ อคฺคธโร

สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราชฯ
ทรงประทานพระบรมสารีริกธาตุเพื่อประดิษฐาน ณ วัดป่าภูผาสอง (๒ เมษายน ๒๕๔๘)

สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราชฯ
ทรงประทานธรรมวรคตเพื่อลงในหนังสือหลวงปู่เจี๊ยะ จุนโท พระผู้เป็นดั่งผ้าชีวหัวทอง (๒๕๔๗)

ติดตามหลวงพ่อตามหาบัว ญาณสมปนฺโนไปในงานฉลองสมศักดิ์ พระธรรมบัณฑิต
ณ อุโบสถวัดโพธิสมภรณ์ จังหวัดอุดรธานี (พ.ศ. ๒๕๓๔)

หลวงปู่เหรียญ วรลาโภ เดินทางมาเยี่ยมและพักที่วัดป่าภูผาสูง (พ.ศ. ๒๕๔๔)

หลวงปู่เจี๊ยะ จุนโท ขณะกำลังเมตตาเล่าเหตุการณ์ในอดีตเพื่อจัดทำชีวประวัติในหนังสือ
หลวงปู่เจี๊ยะ จุนโท พระผู้เป็นดั่งผ้าชีว्ह่อทอง (พ.ศ. ๒๕๔๔)

พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชทินนดามาตุ เสด็จเป็นการส่วนพระองค์
เพื่อทรงบำเพ็ญพระราชกุศลอุทิศถวายแด่พระประยูรญาติที่ล่วงลับไปแล้ว (๑๓ เมษายน ๒๕๕๑)

พระมหาธีรนาถ อคฺคธโร กับพ่อแม่ครูอาจารย์ ที่วัดป่าหนองไคร้ จังหวัดยโสธร

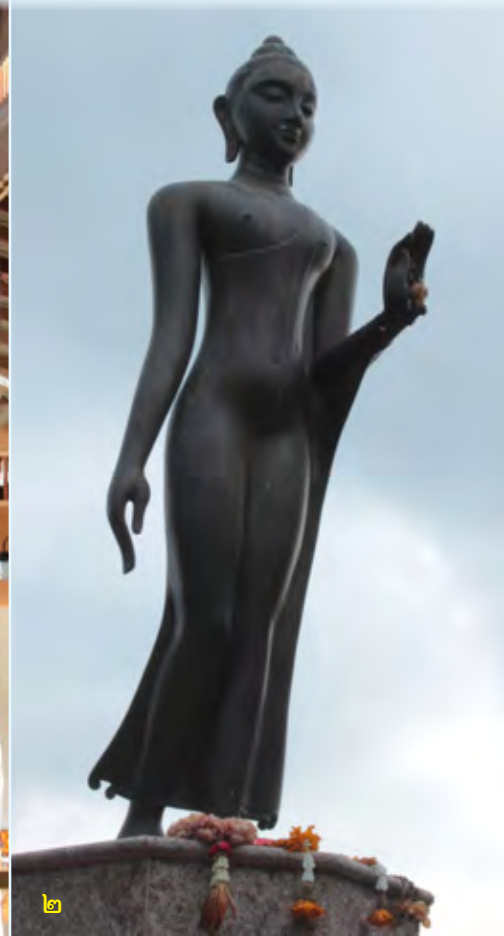

พระมหาธีรนาถ อคฺคธโร กับหลวงปู่ประสาร สุมโน ที่หน้าผา (งานกฐิน วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕)

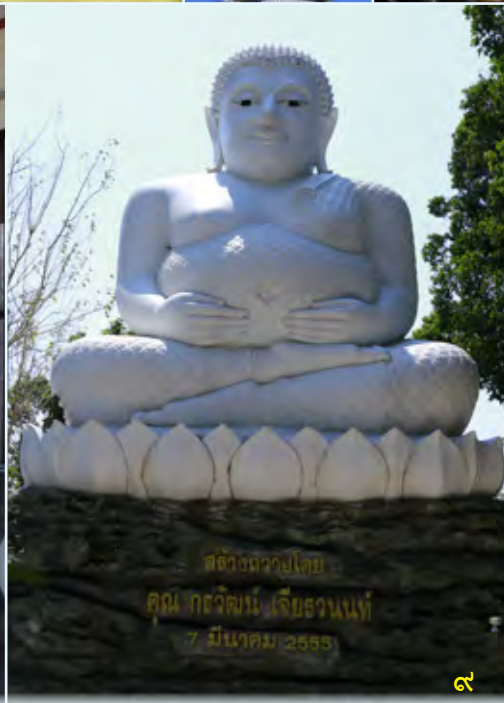
อัญเชิญรูปเหมือนหลวงตามหาบัว ญาณสมปนฺโน เข้าสู่กุฏิหลวงตา ที่วัดป่าบ้านตาด
ในงาน ๑๐๐ ปี ชาตกาล หลวงตามหาบัว ญาณสมปนฺโน (๑๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗)

สิ่งศักดิ์สิทธิ์ สถานที่สำคัญภายในวัด

๑. พระพุทธโลกนาถมุณีศรีภุมาสูง และ พระพุทธมหาเสกตีสรีภุมาสูง ที่ศาลาพระอรหันต์
๒. พระพุทธมหามุณีศรีภุมาสูง ที่หน้าผาภุมาสูง ๓. รูปเหมือน ๕๘ พระอริยสงฆ์ที่ศาลาพระอรหันต์
๔. พระพุทธมหาพิชัยศักดิ์สิริศรีภุมาสูง ที่ศาลาพ่อแม่ครูอาจารย์ ๕. พระพุทธรูปยืนปางอุ้มบาตร
๖. พระพุทธเจ้าน้อย (Baby Buddha) ๗. เสือโคร่ง ที่บริเวณผาไต้
๘. วิหารหลวงปู่มั่น ประดิษฐานรูปเหมือนหลวงปู่มั่น ภูริทัตโต หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน หลวงพ่อพุทธ ฐานิโย
๙. พระสังกัจจายน์มหาเศรษฐีสรีภุมาสูง ที่ผาไต้
๑๐. พิพิธภัณฑ์ถนน Buddha Road ที่พระมหาธีรราช เป็นผู้นำสร้างอย่างเป็นทางการ

พระอาทิตย์ทรงกลดที่พระบรมธาตุเจดีย์ศรีมหาสารคาม

พระบรมธาตุเจดีย์ศรีภูผาสอง

(พระธาตุจอมผา)

“พระบรมธาตุเจดีย์ศรีภูผาสอง” หรือ “พระธาตุจอมผา” คือ พระเจดีย์ที่ประกอบไปด้วยเครื่องสักการะสูงสุดเพื่อบูชาพระบรมสารีริกธาตุ อรหันตธาตุ ตั้งอยู่บนจอมผาจอมป่าแห่งวัดป่าภูผาสอง และผู้ร่วมสร้างทุกท่าน ต้องทำจิตให้บริสุทธิ์ด้วยจอมศีลคือ ศีล ๘ ศีล ๑๐ และ ศีล ๒๒๗ จึงจะสามารถร่วมสร้างพระบรมธาตุเจดีย์ให้สำเร็จได้

● จุดประสงค์ความคิดของการออกแบบ ●

หลักใหญ่ เพื่อเก็บรักษาพระบรมธาตุและพระธาตุของพระอรหันต์ให้มั่นคง ปลอดภัยจากธรรมชาติ จากคน ให้อยู่ที่มั่นคงนับพันปี โดยวิธี “ธาตุนิธาน” คือสร้างเรือนบรรจุพระธาตุฝัง (ซ่อน) มือคน จึงสร้างช่องบรรจุ ลงไปในเนื้อหินผาลึกมากที่สุด แล้วหล่อแผ่น Strong Room (แผ่นมั่นคง) ปิดผนึก หลายชั้น

● สัดส่วนและความหมาย

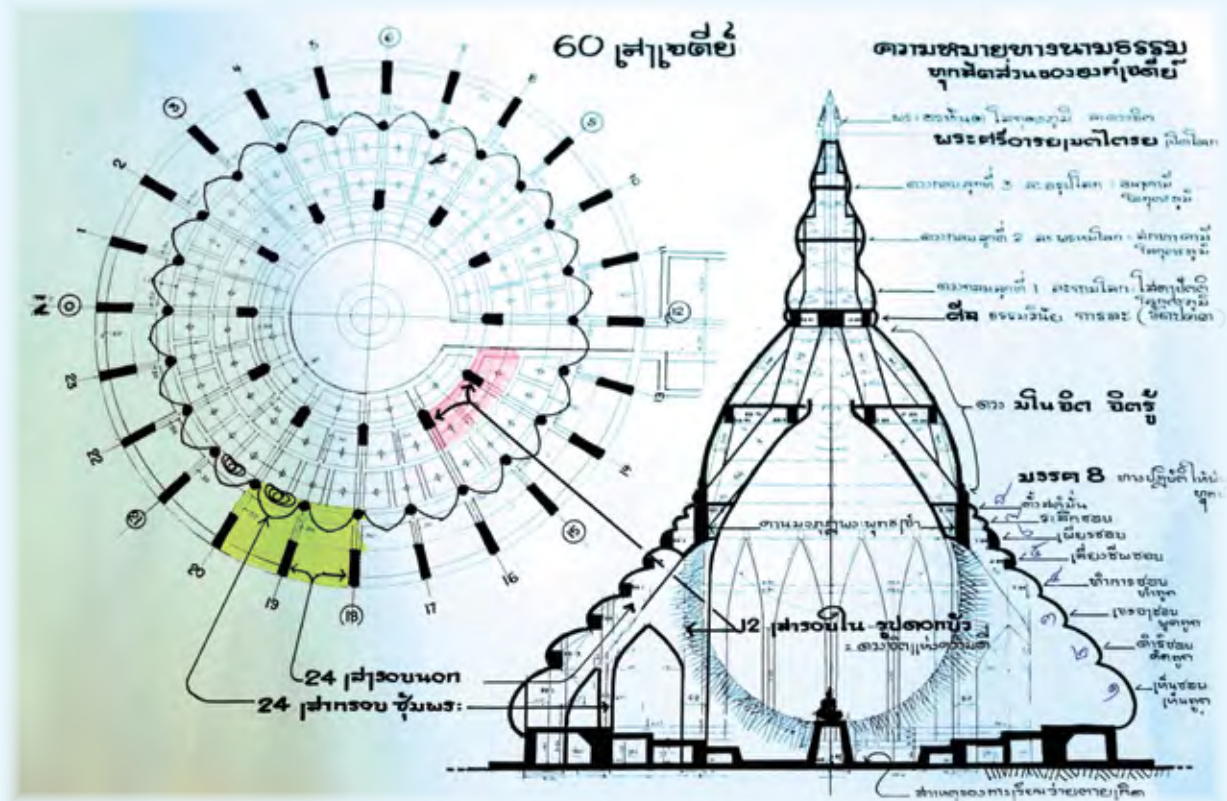
“ความสูง ๓๗ เมตร” บ่งบอกถึงจอมธรรมที่จอมปราชญ์มีพระพุทธเจ้า พระอรหันต์เป็นต้นทรงปฏิบัติบำเพ็ญ เรียกว่า “โพธิปักขิยธรรม ๓๗ ประการ”

“ส่วนกว้าง ๓๒ เมตร” หมายถึง อากาโร ๓๒ ประการที่ทำให้เป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์สามารถใช้พลังกำลังบำเพ็ญเพียรถึงความพ้นทุกข์ได้ทั้งสิ้น

“ส่วนลึกลงใต้ดินฝังธาตุนิธาน ๗ เมตร” หมายถึง กัลยาณมิตรธรรม ๗ ประการ

“ฐานกลมรองรับฐานบัว” หมายถึง “โลกเป็นศูนย์” หรือ “สูญ” คือ พระนิพพาน ที่ท่านกล่าวว่า นิพพานํ ปรมํ สุขญํ พระนิพพานเป็นธรรมชาติสูญไปจากกิเลส

“ฐานบัวรองรับพระเจดีย์” หมายถึง ความบริสุทธิ์ที่ลอยเหนือโคลนตม

“ส่วนยอดพระเจดีย์ประดิษฐานพระศรีอริยเมตไตรยเปิดโลกศรีภูผาสสูง” หมายถึง พระพุทธศาสนาแผ่ไปไพศาลทั้งสามแดนโลกธาตุ

• **รูปร่างภายนอก** แสดงนามธรรมของการออกจากกามโลก รูปโลก อรูปโลก จากทุกข์ ที่เวียนเกิดเวียนตาย มีดอกบัวเป็นกลุ่มบัว ๑๒๙ กลีบรอบองค์เจดีย์ อธิบายถึง พันทุกข์ของโลก พันโคลนตมกิเลส

ผิวผนัง ๘ ชั้น หมายถึง ๘ มรรคา เพื่อออกจาก โลกของกาม, กาย, จิต แสดงเป็นวงชั้น ซ้อนๆ ขึ้นเป็นฐานเจดีย์

องค์ มโน เป็นศูนย์กลาง “CG” ของเจดีย์ พองกลมโป่ง

ปคตรัต หมายถึง ศีลธรรมหรือธรรมวินัย ดวงแก้ว ๓ ดวงแก้ว หมายถึงภูมิพ้นโลก โสตาปัตติ-โลกุตระภูมิ สกทาคามีโลกุตระภูมิ อนาคามีโลกุตระภูมิ

บนสุดคือ พระอรหันตโลกุตระภูมิ

• **รูปร่างภายใน** แสดง พื้นเป็นชั้นๆ วงกลม อัฒจันทร์ ๔ ชั้น อธิบายถึง อริยสัจ ๔

ชั้นพื้นดิน คือ โลก = ทุกข์ ชั้นบน = สมุทัย, นิโรธ, มรรค

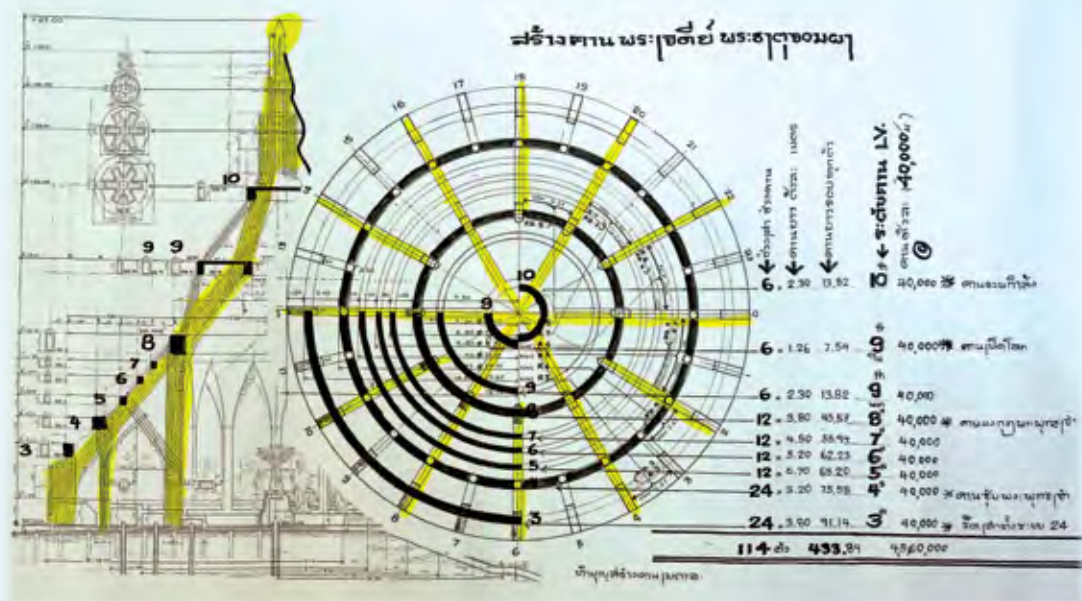
ภายใน ๒๔ ช่องเสาเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปเจ้า ๒๔ พระองค์ ศูนย์กลางบรรจุพระบรมสารีริกธาตุและประดิษฐานพระสมณโคดมสัมมาสัมพุทธเจ้า (นับเป็นพระพุทธรูปเจ้าลำดับที่ ๒๕ ในพระบรมธาตุเจดีย์ฯ) เป็นศิลปะสมัยพระเจ้าอโศก ผู้นำศาสนาพุทธมา ณ ดินแดนนี้ ศูนย์กลางชั้นบนประดิษฐานพระพุทธรูปเจ้าองค์ปฐมและพระพุทธรูปเจ้าอีก ๓ พระองค์ ประดิษฐานบนเรือนระฆังหรือเรือนธาตุ รวม ๒๘ พระองค์

บนชั้นอัฒจันทร์เป็นที่ตั้งรูปหล่อพระอริยสงฆ์และบรรจุพระธาตุพระอริยสงฆ์ ๕๘ องค์

● การออกแบบโครงสร้าง ●

คานคريب Fin ถ่ายน้ำหนักลักษณะ “A” รวบยอด ครบวงจรสามเหลี่ยมเพื่อลบแรงเฉือนทั้งหมดลง คานวงแหวนทั้ง ๙ (มรรค ๔ ผล ๔ นิพพาน ๑) ถ่ายน้ำหนักให้น้ำหนักทั้งหมดสานกันเป็นโครงแห “โครงจอมแห”

ผิวภายนอกเจดีย์ ออกแบบเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก

● การออกแบบทางสถาปัตยกรรม ●

เป็นเจดีย์ทรงจอมแห โคนล่างผายเป็นกระโจม ยอดรวบแหลม เส้นขอบนอกอ่อนโค้ง ตกท้องช้าง ดังการรวบแหดึงขึ้น สิ่งที่รวบติดมาได้ คือ มโน ดวงจิตมีลักษณะ กลม ว้าง สว่างไสว มีฉัพพรรณรังสี

ลักษณะวงกลมภายใน แสดงถึงพระอรหันต์ ๔ ประเภท

เชิงล่าง ๘ ชั้น หมายถึง มรรคปฏิบัติเพื่อดับกิเลส ๘ วิถีทาง

“ทรงจอมแห” เปรียบด้วยจิตทรงสมาธิหรือจิตทรงภาวนา อาการแห่งจิตสงบสุดส่วนเหมือนหนึ่งนายพรานแหรวบจอมแหด้วยกำลังแล้วดิ่งขึ้น ปลายอ้อมไม่สามารถเล็ดลอดออกไปได้ ฉันทใด เปรียบด้วยการทำสมาธิ จิตสงบย่อมรุกร่นไล่ต้อนควบคุมสรรพกิเลสทั้งหลายไม่ให้เป็นสามารถเล็ดลอดออกไป ได้ด้วย “ญาณชาโล” คือ ตาข่ายแห่งธรรม ฉันทนั้นเหมือนกัน

- องค์เจดีย์ลอยเหนือผืนป่าเขา หมายถึงเหนือโลกทั้ง ๓

- รอบองค์พระเจดีย์ประกอบด้วยสวนทิพย์ บันไดทิพย์ เป็นทางส่งมวลมนุษยชาติเข้าสู่ทางมรรค ผล นิพพาน

- ใต้พื้นเจดีย์ (พิภพ) มีอุโมงค์ชักพระ หมายถึง ลมหายใจแห่งธรรม คือ อานาปานสติกรรมฐาน ที่พระพุทธเจ้าใช้ตรัสรู้ธรรม

คณะทำงานและวิศวกรควบคุมงานก่อสร้างพระธาตุจอมผา ๑. พระมหาธีรนาถ อคฺคธโร ๒. คุณศรีประภา คล่องคำนวนการ ๓. คุณณรงค์ เจริญพานิช ที่ปรึกษาบริษัท ลีอกซเลย์ฯ ๔. คุณศุภพงษ์ ไกรสังข์ วิศวโยธา ผู้จัดการฝ่ายผลิตภัณฑ์ก่อสร้างบริษัท ลีอกซเลย์ฯ ๕. คุณเกรียงศักดิ์ จันทร์ตระกูล วิศวกร (เจ้าของบริษัท ลิทิบดี จำกัด) ๖. คุณสุรัส ลิณฉิม เจ้าของบริษัท เอเซีย เมมเบอร์ จำกัด ๗. คุณวีระศักดิ์ วิรุฬบุตร (สถาปนิก บริษัท ลิทิบดี จำกัด)

ประชุมเตรียมงานยกยอดเจดีย์ ๔ มีนาคม ๒๕๕๘ ผู้เข้าร่วมประชุม
พระอาจารย์มหาธีรนาถ ๑. พลโท ชาญชัย ภูทอง (อดีตแม่ทัพภาค ๒) ๒. พลโท อาชาไนย ศรีสุข (แม่ทัพน้อยที่ ๒)
๓. พลตรี วิชัย แฉงหอ (รองแม่ทัพภาค ๒) ๔. พันเอก วรพจน์ แก้ววิจิตร ๕. คุณศรีประภา คล่องคำนวณการ
๖. คุณสุรสิทธิ์ สิ้นฉิม ๗. หน่วยภูผา บ้านดงมะไฟ

พระบรมสารีริกธาตุ

...บ่งบอกความเป็นศาสดาเอกของโลก

...บ่งบอกความเป็นมรดกอันล้ำค่าของชาวพุทธ

มีศาสนสถาน ศาสนวัตถุ และอนุสรณ์สถานมากมายทั่วโลกที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อเป็นเครื่องระลึกถึงองค์พระศาสดาของแต่ละศาสนาอย่างยิ่งใหญ่ บางแห่งต้องเสียเลือดเนื้อเป็นจำนวนมากเพื่อสืบทอดการสร้างอนุสรณ์สถานเหล่านั้น

ในความเป็นจริงที่แตกต่างของพุทธศาสนสถาน กับ ศาสนสถานของศาสนาอื่น คือ ปุชนิยสถานของพระพุทธศาสนา ถูกสร้างขึ้นด้วยกำลังแห่งศรัทธา ไม่มีการเบียดเบียนและบีบบังคับสร้างขึ้นเพื่อระลึกถึงพระพุทธองค์ ด้วยการบรรจุด้วยพระบรมสารีริกธาตุ และพระอรหันตธาตุเพียงเท่านั้น

พระบรมธาตุเจดีย์ศรีภูผาสอง หรือพระธาตุจอมผา จึงถูกสร้างขึ้นด้วยเหตุผลนี้เอง

“**พระบรมสารีริกธาตุ**” เป็นปุชนิยธาตุเพียงสิ่งเดียวที่บังเกิดจากพระวรกายของพระพุทธองค์ ซึ่งธาตุกายสิทธิ์นี้มีเฉพาะพระพุทธศาสนาที่มีพระศาสดาซึ่งเป็นผู้ชำระกิเลสโดยสิ้นเชิงและตรัสรู้เองโดยชอบ

● พระอรหันตธาตุ ●

พระอรหันต์ ผู้เป็นพุทธสาวกเหล่านี้ อย่างน้อยท่านต้องได้บำเพ็ญสะสมบารมียาวนานถึง ๑๐๐,๐๐๐ กัปป์ ท่านถึงจะสามารถก้าวขึ้นสู่คุณธรรมขั้นอริยบุคคลชั้น “อเสขะ” คือ ไม่ต้องศึกษาแนวทางการกำจัดกิเลสอีกต่อไปเพราะกิเลสได้ขาดสะบั้นออกไปจากใจท่านแล้ว เรียกว่า “ท่านเป็นผู้สำเร็จอรหันต์”

พระอรหันต์ มิใช่มีเฉพาะภิกษุและภิกษุณีเท่านั้น

คฤหัสถ์ที่สำเร็จเป็นพระอรหันต์ก็มีเช่นกัน

พระอรหันต์ทุกองค์ ก็มีสภาวะเหมือนกับปุถุชน คือมีชีวิตอยู่ได้ชั่วระยะหนึ่งก็ต้องตาย
ต่างแต่ว่า การตายของปุถุชนนั้นเป็นปัจจัยให้เกิดใหม่อีกต่อไป

แต่การตายของพระอรหันต์ไม่เป็นเช่นนั้น การตายของพระอรหันต์คือ การดับสนิทของ
นามรูป ไม่มีเชื้อให้เกิดใหม่ ซึ่งเรียกว่า “พระนิพพาน”

ความจริงส่วนประกอบของร่างกายนั้นไม่ใช่ของสวยงาม แต่ของพระอรหันต์กลับปรากฏ
เป็นธาตุสวยงาม ที่เป็นเช่นนั้นเกิดด้วยเหตุ ๒ ประการ คือ

๑. จิตที่บริสุทธิ์มีพลังที่จะฟอกธาตุให้บริสุทธิ์ตามไปด้วย

๒. อาจเป็นไปได้ว่า เกิดจากการอธิษฐานจิตของท่านก่อนดับขันธนิพพาน ขอให้ธาตุแตกหัก
เป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยและสวยงามเพื่อประโยชน์ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

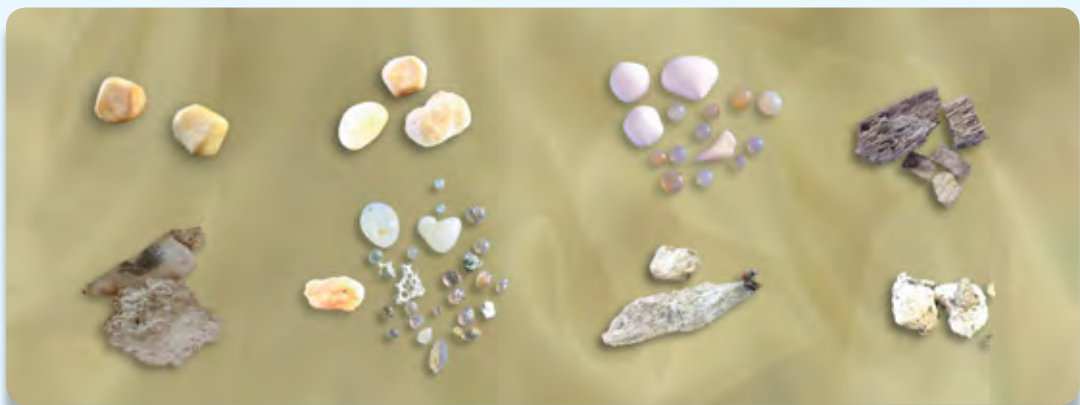
หลวงตามหาบัว ญาณสมปนโน ท่านผู้รู้แจ้งเห็นจริงในเรื่องนี้ ได้ให้ทัศนะและข้อควรคิด
พิจารณาไว้ว่า...

“...อัฐิกลายเป็นพระธาตุ มีซำมีเร็วต่างกันด้วยองค์ประกอบดังนี้ คือ

๑. องค์ใดท่านปฏิบัติรู้ธรรมแบบชิปปาภิญญา (รู้, บรรลุธรรมฉับพลัน) คือ รู้อย่างรวดเร็ว
แล้วก็นิพพานไปเสีย อัฐิท่านจะกลายเป็นพระธาตุซำ การที่ท่านนิพพานเร็ว นี่เอง เป็นเหตุให้
อัฐิกลายเป็นพระธาตุซำ เพราะสาเหตุว่า จิตที่บริสุทธิ์มีเวลาฟอกธาตุชั้นน้อย

๒. องค์ใดบำเพ็ญตั้งแต่ ศีล สมาธิ ปัญญา รู้ธรรมไปอย่างเชื่องช้า สม่่าเสมอ ถ้าใจบริสุทธิ์
แล้วครองชั้นธออยู่นาน อันนี้พอท่านมรณภาพไป อัฐิของท่านจะกลายเป็นพระธาตุอย่างเร็ว

อัฐิที่จะกลายเป็นพระธาตุได้นั้น คือ อัฐิของพระอรหันต์เท่านั้น ๐๐๐

พิธีวางศิลาฤกษ์สร้างพระธาตุจอมผา
โดยหลวงปู่ประสาร สุมโน วัดป่าหนองไคร้ จ.ยโสธร
เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๔

แผนวางศิลาฤกษ์
อธิษฐานจิตโดยหลวงปู่ลี กุศลธโร
วัดป่าภูผาแดง จ.อุดรธานี

อานิสงส์ผลบุญ ๑๗ ประการของการสร้างพระบรมธาตุเจดีย์
เพื่อบรรจุพระบรมสารีริกธาตุของพระสมณโคตมสัมมาพระพุทธรเจ้า
ประดิษฐานรูปหล่อพระพุทธรเจ้า ๒๙ พระองค์
เพื่อบรรจุพระธาตุและรูปหล่อของพระอริยสงฆ์ ๕๘ องค์

๑. สร้างมงคลให้กับตนอย่างสูงในชาติมนุษย์
๒. ผิดงามผุดผ่องดังทองคำ
๓. มีสติสัมปชัญญะดี ไม่ประมาทมัวเมาในชีวิต
๔. ร่ำรวยเป็นเศรษฐีทุกชาติไป
๕. มียศ มีบริวาร พรั่งพร้อม
๖. เป็นผู้นำของปวงชน ถึงเป็นพระราชา
๗. เป็นที่รักของสามี หรือภรรยา
๘. เป็นที่รักของมนุษย์ และเทวดา อยากคบหา
๙. ภัยอันตรายไม่แผ้วพาน ดังมีเกราะป้องกันภัย
๑๐. มีสติสัมปชัญญะดี ขณะดับขันธ
๑๑. ปิดประตูนรกโลกกันต์
๑๒. ประตुสวรรค์ทุกชั้นฟ้าเปิดต้อนรับ
๑๓. บังเกิดเป็นจอมเทพเทวา
๑๔. เกิดในประเทศที่สร้างบารมีง่าย
๑๕. มีญาณ มีฤทธิ์อำนาจ ได้อภิญญา ๖
 - ระลึกชาติได้ • ทายใจผู้อื่นได้
 - มีหุทิพย์ • มีตาทิพย์
 - แสดงฤทธิ์ต่างๆ ได้
๑๖. สมปรารถนาทุกสิ่งที่ได้ตั้งความปรารถนา
๑๗. ได้ดวงตาเห็นธรรม และ
บรรลุมรรคผลนิพพานได้โดยง่าย

พิธียกยอดพระบรมธาตุเจดีย์ศรีภูผาสอง (พระธาตุจอมผา)
ณ วัดป่าภูผาสอง อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา
วันพุธที่ ๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๔ (มาฆบูชา)

กำหนดการ

วันพุธที่ ๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

- เวลา ๑๑.๐๐ น. - ตั้งองค์ผ้าป่าสามัคคี ณ ศาลาพระอรหันต์วัดป่าภูผาสอง
- เวลา ๑๒.๐๐ น. - เชิญคณะผ้าป่าฯ ร่วมทำบุญโรงงานแก้พุทธศาสนิกชน และรับประทานอาหารกลางวัน
- เวลา ๑๔.๐๐ น. - ฟังพระธรรมเทศนา/นั่งสมาธิ
- เวลา ๑๕.๐๐ น. - พิธีถวายผ้าป่าสามัคคี/อนุโมทนาพิธี
- เวลา ๑๖.๐๐ น. - คณะผ้าป่า/ผู้ร่วมบุญทุกท่านพร้อม ณ พระบรมธาตุเจดีย์ศรีภูผาสอง
- เวลา ๑๗.๐๐ น. - พิธีอัญเชิญพระศรีอริยเมตไตรยเปิดโลกศรีภูผาสอง ประดิษฐานบนยอดพระธาตุจอมผา

ประธานฝ่ายสงฆ์

พระมหาธีรนาถ อคฺคธโร

คณะที่ปรึกษา

พลเอก นิพัทธ์ ทองเล็ก	ประธานคณะที่ปรึกษากระทรวงกลาโหม
พลเอก อักษรา เกิดผล	ประธานที่ปรึกษากองทัพบก
พลอากาศเอก ตรีนท สนั่นแจ้ง	ผู้บัญชาการทหารอากาศ
พลเอก ไพชยนต์ คำพันเจริญ	รองปลัดกระทรวงกลาโหม
พลอากาศเอก ทรงธรรม โชคคณาพิทักษ์	รองปลัดกระทรวงกลาโหม
พลเอก วีรณ ฉันทศาสตร์โกศล	ที่ปรึกษาพิเศษกองทัพบก
พลเอก สุรวัช บุตรวงษ์	ที่ปรึกษาพิเศษกองทัพบก
พลเอก อรุณ - คุณอัญญา สมตน	
พลเอก อุทิศ - คุณชนิสสร สุนทร	
พลอากาศเอก ชนัท - รองศาสตราจารย์ อาชญญา รัตนอุบล	

ประธานฝ่ายฆราวาส

พลเอก ชีรชัย นาควานิช	ผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารบก
คุณสุกชัย เจียรนนท์	ประธานกรรมการบริหารทรู คอร์ปอเรชั่น

ประธานดำเนินการ

พลโท ชาญชัย - คุณเรวดี ภูทอง และคณะ
คุณศรีประภา คล่องคำนวนการ

๕๘ พระอริยสงฆ์ในพระบรมธาตุเจดีย์ศรีภูผาสอง

๑. หลวงปู่ทวด วัดช้างให้	๒. สมเด็จพระพุทธาจารย์โต พรหมรังสี	๓. เจ้าคุณอุบาลี (จันทร์ สิริจนโท)
๔. หลวงปู่เสาร์ กนตสีโล	๕. หลวงปู่มั่น ภูริทตฺโต	๖. หลวงพ่อปาน โสนนโท
๗. ครูบาศรีวิชัย สิริวิชัย	๘. หลวงปู่บุดดา ถาวโร	๙. หลวงปู่มี ญาณมุนี
๑๐. เจ้าคุณนรรัตนราชมานิต	๑๑. หลวงปู่สิงห์ ขนตยาคโม	๑๒. หลวงปู่ดุลย์ อตุโล
๑๓. พระธรรมเจดีย์ (จูม พนฺธุโล)	๑๔. หลวงปู่อ่อน ญาณสิริ	๑๕. หลวงปู่ชอบ ฐานสโม
๑๖. หลวงปู่หลุย จันทสาโร	๑๗. หลวงปู่ขาว อนาลโย	๑๘. หลวงปู่เทศก์ เทสรังสี
๑๙. หลวงปู่บุญมา ฐิตเปโม	๒๐. พระอาจารย์มหาปิ่น ปญฺญาพโล	๒๑. หลวงปู่ฝั้น อาจาโร
๒๒. หลวงปู่พรหม จิรปุญฺโธ	๒๓. หลวงปู่แหวน สุจิณฺโณ	๒๔. หลวงปู่หล้า ขนฺติธโร
๒๕. หลวงปู่กงมา จิรปุญฺโธ	๒๖. ท่านพ่อลี ธมฺมธโร	๒๗. หลวงปู่ตื้อ อจลธมฺโม

๒๘. หลวงปู่สาม อภิภูจน

๓๑. หลวงตามหาบัว ญาณสมปนโน

๓๔. หลวงปู่บัว สิริบุญโน

๓๗. หลวงปู่จวน กุลเชฏโฐ

๔๐. หลวงปู่ผาง ปริบุญโน

๔๓. หลวงปู่มหาบุญมี สิริธโร

๔๖. หลวงปู่ผัน ปาเรสโก

๔๙. หลวงปู่เพียร วิริโย

๕๒. หลวงพ่อพุทธ จาณิโย

๕๕. หลวงปู่ประสาร สุขโม

๕๘. แม่ชีแก้ว เสียงล้ำ

๒๙. หลวงปู่คำดี ปภาโส

๓๒. หลวงปู่มหาเขียน จิตสีโล

๓๕. หลวงปู่ชา สุภทโท

๓๘. หลวงปู่สิงห์ทอง ธมฺมวโร

๔๑. หลวงปู่ผาง จิตตคุตโต

๔๔. ท่านพ่อเพื่อง โชติโก

๔๗. หลวงปู่ทา จารุธมฺโม

๕๐. หลวงปู่บุญทอง ปภสฺสโร

๕๓. หลวงปู่ศรี มหาวีโร

๕๖. หลวงปู่คำตัน จิตธมฺโม

๓๐. หลวงปู่สิม พุทธาจารย์

๓๓. หลวงปู่เจี๊ยะ จุนโท

๓๖. หลวงปู่สุวัจน์ สุวโจ

๓๙. หลวงปู่หล้า เขมปัตโต

๔๒. หลวงปู่เหรียญ วรลาโภ

๔๕. หลวงปู่บุญจันทร์ กมโล

๔๘. หลวงปู่บุญมี โชติปาโล

๕๑. หลวงปู่วัน อุตตโม

๕๔. หลวงปู่ลี กุศลธโร

๕๗. หลวงพ่อปัญญา ปญฺญาทฺโธ

ต้นแบบปูนปั้นพระศรีอริยเมตไตรยเปิดโลกศรีภูผาสอง

ตอนที่ ๑

สวรรค์บนดิน

ขอความบางตอน ที่ท่านพระอาจารย์พระมหาธีรนาถ อคฺคธีโร ได้แสดงพระธรรมเทศนา ก่อนฉันจังหันฉันเกี่ยวเนื่องกับพระศรีอริยเมตไตรยเปิดโลกศรีภพสูง ในวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๘ ไว้ว่า.....

วัดเราก็เตรียมการเตรียมงานที่จะยกพระศรีอริยเมตไตรย ในวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๘ วันมาฆบูชา เป็นวันฤกษ์ดีมงคลดี เป็นวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา

พูดถึงพระศรีอริยเมตไตรยพระพุทธเจ้าองค์ต่อไป และก็เป็นพระพุทธเจ้าองค์ใหญ่ที่จะสถิตย์อยู่บนยอดพระธาตุจอมผา พวกเราทั้งหลายก็ได้สร้างกันขึ้นมา ด้วยเงินทองหยาดเหงื่อเอามารวมกันสร้างขึ้นมา ที่จริงมูลค่าทางด้านจิตใจนับไม่ได้ ถ้าเป็นเงินก็ ๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าล้านห้าแสนบาทถ้วน) นี่ยังมีค่ายกักขังเชื้อมานขึ้นอีกต่างหาก ซึ่งมีผู้มีศรัทธาจัดทำถวายอีกหลายอย่างหลายประการ

ความสำคัญที่พาสรางก็เนื่องด้วยว่าเราทั้งหลายต้องเที่ยวเกิดเที่ยวตายอีกไม่รู้กี่ภพกี่ชาติ ถ้ายังไม่สิ้นกิเลสยังเวียนวนอยู่ในห้วงกามาอยู่ เราต้องมีเครื่องหมายที่ดีที่งามที่จะเกิดในภพต่อไป ชาตินี้ก็บำเพ็ญเพียรกันเต็มที่แต่มันยังไม่สิ้น จะให้ทำอย่างไร ก็ต้องมีที่หมายระลึกอันต่อไปในอนาคตกาลข้างหน้า

ซึ่งแน่นอนทีเดียวในภพที่ภพนี้พระพุทเจ้า ๕ พระองค์ กุกกุสันโธ โกนาคมโน กัสสปโคตโม นี่เราอยู่พระพุทธเจ้าองค์โคตม และองค์ต่อไปศรีอริยเมตไตรโย คือพระศรีอาริย์หรือศรีอาริยะ ถ้าใครได้ยินได้ฟังเรื่องราวประวัติขององค์ท่าน ก็ต้องชื่นอกชื่นใจว่า ในยุคของพระศรีอริยเมตไตรยนั้น เป็นยุคที่ผลิตจรวดดาวเทียม เป็นยุคที่ล้ำสมัยมาก ยุคเรานี้สู้ไม่ได้ยุคของพระศรีอาริย์นี้ยิ่งใหญ่จริงๆ ดูแม่น้ำสายเดียวทางหนึ่งขึ้นทางหนึ่งลง

ยุคนี้สู้ไม่ได้ ยุคโน้นล้ำสมัยมาก เศรษฐกิจสังคมสุดยอด ตามพระประวัติของพระพุทธเจ้าของเราเองได้ตรัสเอาไว้ถึงยุคของพระศรีอาริย์หรือศรีอาริยะ โลกจะมีเพียง ๓ โลก ตรัสไว้ว่า “**ภิกษุทั้งหลายในยุคที่มนุษย์มีอายุ ๘๐,๐๐๐ ปี จะมีพระพุทธเจ้าอุบัติขึ้นในโลกนามว่า “ศรีอริยเมตไตรย”** อาพาธจะมี ๓ อย่างคือ

๑. อายากิน ๒. ไม่อยากกิน ๓. โรคชรา

มีอยู่ ๓ โลกนี้ ไม่มีโรคอื่น กินจนอ้วนแล้วก็ไม่อยากกิน แล้วก็โรคชรานั้นแหละ แล้วก็ตายไป อายุ ๘๐,๐๐๐ ปี ๕๐๐ ปีถึงจะเริ่มมีครอบครัวกัน อะไรอย่างนี้เป็นต้น”

น้ำสายหนึ่งไหลขึ้นน้ำสายหนึ่งไหลลง สังคมก็ดีไม่มีเศรษฐกิจ ไม่มียาจก ไม่มีความเหลื่อมล้ำกัน อย่างทุกวันนี้มีเศรษฐกิจใช้ไหมหละ รวยก็รวยล้นฟ้า จนกินจนติดดิน ยุคนั้นไม่มีเศรษฐกิจที่รวยล้นฟ้า ไม่มียาจกที่ต่ำติดดิน ทุกคนมีสภาพเท่าเทียมกัน รูปร่างหน้าตาก็ใกล้เคียงกัน ไม่ต้องไปหาใครหละ มันใกล้เคียงกันหมด ทั้งหนุ่มทั้งสาวเป็นเรียกว่า “**สวรรค์บนดิน**”

เหมือนชาวสวรรค์แต่เป็นมนุษย์ ยุคพระศรีอริยเมตไตรย มีต้นไม้อยู่ ๔ ทิศ ที่เรียกว่า ต้นกัลปพฤกษ์ ใครอยากขออะไรก็ไปขอเอาเลย ต้นไม้นั้นต้นไม้วินิเศ นี้ดูไฮเทคขนาดไหน โทรศัพท์ไอโฟน อินเทอร์เน็ต เฟซบุ๊กเทียบไม่ได้ ยุคนั้น

ฟังแล้ว มาคิดตาม ไฮเทคที่สุด แต่เป็นไฮเทคทางบุญทางกุศลทางคุณงามความดี ที่บุคคลผู้ได้สร้างบุญวาสนาบารมีพร้อมที่จะได้ไปเกิดในยุคนั้น นี่ถ้าพูดถึงยังไม่สิ้นกิเลสเนะ ยุคนั้นเหมาะที่จะได้เกิด และคนในยุคนั้นมีพุทธานุสติ คือระลึกถึงพระพุทธเจ้าตลอดเวลา

ด้วยอานุภาพของพระพุทธเจ้าคือพระศรีอริยเมตไตรยนั่นเอง ปรากฏว่าข้าพเจ้าตามท้องทุ่งขึ้นเต็มไปหมดเป็นพุทธบารมี เกียวกินเก็บกินกัน บ้านเรือนก็อยู่ใกล้ๆ กันนั้นแหละ แต่ทุกคนอยู่อย่างมีความสุข ประตูป้านไม่ต้องปิด ไม่ต้องมีรั้วรอบขอบชิดอะไร เปิดไว้ได้เลย บ้านใครก็เหมือนบ้านตัว บ้านตัวก็เหมือนบ้านเค้า เพราะทุกคนถือศีลถือธรรม สังคมดี เศรษฐกิจดี ไฮเทคที่สุด เรียกว่าล้ำสมัยที่สุดคือยุคพระศรีอริยเมตไตรย คือล้ำด้วยบุญด้วยกุศลคุณงามความดี

ในจักกวัตติสูตร พระพุทธองค์ตรัสว่า

“**ดูกรภิกษุทั้งหลาย ในเมื่อมนุษย์มีอายุ ๘๐,๐๐๐ ปี พระผู้มีพระภาคทรงพระนามว่า เมตไตรย จักเสด็จอุบัติขึ้นในโลก พระองค์เป็นอรหันต์ ตรัสรู้เองโดยชอบ ถึงพร้อมด้วยวิชชาและจรณะ เสด็จไปดีแล้ว ทรงรู้แจ้งโลก เป็นสารถีฝึกบุรุษที่ควรฝึกไม่มีผู้อื่นยิ่งกว่า เป็นศาสดาของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย เป็นผู้เบิกบานแล้ว เป็นผู้จำแนกพระธรรม เหมือนตถาคตอุบัติขึ้นแล้วในโลกในบัดนี้เป็นอรหันต์ ตรัสรู้เองโดยชอบ ถึงพร้อมด้วยวิชชาและจรณะ ไปดีแล้ว**

รู้แจ้งโลก เป็นสารถิ์ฝึกบุรุษที่ควรฝึกไม่มีผู้อื่นยิ่งกว่า เป็นศาสดาของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย เป็นผู้เบิกบานแล้ว เป็นผู้จำแนกพระธรรม

พระผู้มีพระภาคพระนามว่าเมตไตรยพระองค์นั้น จักทรงทำโลกนี้พร้อมทั้งเทวโลก มารโลก พรหมโลก ให้แจ้งชัดด้วยพระปัญญาอันยิ่งด้วยพระองค์เองแล้ว ทรงสอนหมู่สัตว์ พร้อมทั้งสมณพราหมณ์เทวดาและมนุษย์ให้รู้ตาม เหมือนตถาคตในบัดนี้ ทำโลกนี้พร้อมทั้งเทวโลก มารโลก พรหมโลก ให้แจ้งชัดด้วยปัญญาอันยิ่งด้วยตถาคตเองแล้ว สอนหมู่สัตว์ พร้อมทั้งสมณพราหมณ์เทวดาและมนุษย์ให้รู้ตามอยู่ พระผู้มีพระภาคพระนามว่าเมตไตรยพระองค์นั้น จักทรงแสดงธรรม งามในเบื้องต้น งามในท่ามกลาง งามในที่สุด ทรงประกาศพรหมจรรย์ พร้อมทั้งอรรถ พร้อมทั้งพยัญชนะ บริสุทธิบริบูรณ์สิ้นเชิง เหมือนตถาคตในบัดนี้ พระผู้มีพระภาคพระนามว่าเมตไตรยพระองค์นั้น จักทรงบริหารภิกษุสงฆ์หลายพัน เหมือนตถาคตบริหารภิกษุสงฆ์หลายร้อย ในบัดนี้ฉะนั้น ฯ”

คาถาบูชาพระศรีอริยเมตไตรยท่านกล่าวว่า “อริยะ อริยะ เมตไตรโย พุทธา นะโม พุทธายะ นะ महालाโก อริยะ เมตไตรโย พุทโธ”

นี่เป็นคาถาที่ใช้บูชาท่านพระศรีอริยเมตไตรย คือพระพุทธเจ้าองค์ต่อไป

ฉะนั้นจึงมีแต่ความสุข คนมีแต่ความสุข คนมีแต่ศีลมีแต่ธรรม จะไปตีไปฆ่ากันไม่มีเลย จะไปเบียดเบียนกันไม่มีเลย ยุคนั้นเป็นยุคคนเหมือนสวรรค์ มนุษย์เหมือนสวรรค์ ก็ดูซิอาหารเหมือนอาหารทิพย์เลย เกิดด้วยพุทธานุภาพ ข้าวสาเลี มีต้นกล้วยพฤษภ อยู่ ๔ ทิศ ไปขอได้เลย ต้องการอะไรก็ขอเอาๆ เพราะเป็นของเนรมิตเลย

นี่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ละ ไม่ใช่จะมาพูดเอาเฉยๆ นะ นี่พระพุทธเจ้าของเราตรัสเอาไว้ใน จักกวัตติสูตรกัถิ ในคัมภีร์อนาคตวงศ์กัถิ ได้ตรัสไว้ ได้แสดงเอาไว้ ได้บันทึกเอาไว้

นี่แหละบุญญฤทธิ์ บุญญานุภาพ อิทธิฤทธิ์ อิทธิานุภาพ มักเกิดขึ้นได้เสมอสำหรับผู้บำเพ็ญ บุญวาสนาบารมี

ฉะนั้นมีอีกเงื่อนไขหนึ่ง บุคคลผู้จะไปเกิดในยุคของพระศรีอริยเมตไตรยไม่ได้

๑. เป็นนิตยมิชฉาภิภูติ มีความเห็นผิดอย่างดั่งเรียกว่านิตยมิชฉาภิภูติ ไปเกิดในยุคของพระศรีอริยเมตไตรยไม่ได้

๒. บุคคลผู้ทำอนันตริยกรรม ๕ ฆ่าพ่อ ฆ่าแม่ ฆ่าพระอรหันต์ ทำพระพุทธเจ้าให้ห้อเลือด ทำสงฆ์ให้แตกจากกัน นี่ไปเกิดในยุคนั้นไม่ได้ ห้าม!

๓. สัตว์นรกที่ไปตกในนรกอเวจี ต้องเสวยกรรมตลอด ไม่มีโอกาสไปเกิดในยุคสมัยนั้น

๔. บุคคลผู้ที่นิพนธ์ว่าร้ายติเตียนครูบาอาจารย์ นี่ก็ไปเกิดในยุคของพระศรีอริยเมตไตรยไม่ได้

๕. บุคคลผู้เป็นนิคมธู นักบวชนอกพระพุทธศาสนา

๖. บุคคลผู้ขโมยกินกับปียวัตถุ คือ ขโมยของสงฆ์

แน่นอนทีเดียวเราก็ไม่ได้หมายความว่าเราจะรอๆ ไปเกิดที่นั่นที่นี่ ไม่ใช่! เราก็ทำคุณงามความดีตามพระสมณโคตมเต็มส่วนของเรานั้นเอง แต่เมื่อเราไม่สามารถที่กระทำความพ้นทุกข์ได้ ก็อย่าได้ไปเกิดในดินแดนเดรัจฉานอบายสัตว์นรกเลย หรือว่าอย่าไปเกิดในยุคมืดที่สัตว์ทั้งหลายไม่รู้จักศาสนา ไม่รู้จักคุณงามความดีเลย จงได้บำเพ็ญบุญทานสร้างกุศลคุณงามความดีให้ไปเกิดในยุคสมัยที่เป็นไปด้วยความรื่นรมย์ทางคุณงามความดี คือ ยุคพระศรีอาริย์

แน่นอนทีเดียวคนทั้งโลกมนุษย์โดยส่วนมากก็ยังต้องมียกเลศด้วยกันทั้งนั้น ฉะนั้นความทึบเวียนวายในวิญญูสงสาร ก็ย่อมจะมีอีกมากภพมากชาติ ฉะนั้นในศาสนาของพระพุทธเจ้าของเราที่ ๕,๐๐๐ ปี พุดถึงความเกิดความตายของคน ๕,๐๐๐ ปี แป๊บเดียวเท่านั้นนะ ไม่ได้นานอะไรเลย ร่างหนึ่งก็ ๗๐-๘๐ ปี ก็ตายกันแล้ว แป๊บเดียวก็ตายแล้ว

เป็นมนุษย์ก็แค่นี้ มาเป็นสัตว์นรกมันนาน พอไปเสวยบุญอยู่บนสวรรค์ก็นาน จากนั้นระหว่างนั้นเป็นอันตรกัปป์ กัปป์ในระหว่าง ต่อจากนั้นไป มนุษย์ก็จะเสื่อม หลังจากมนุษย์ทำความพินาศฉิบหายให้แก่โลก โลกเสื่อมแล้ว ทีนี้ก็กลับมาเจริญ

โลกธรรมมีเจริญแล้วก็เสื่อม มีเสื่อมแล้วก็เจริญ มนุษย์ก็จะค่อยปรับตัวเพราะเห็นความชั่วของตัวที่ทำมาแล้วปรับตัวขึ้นมาอายุก็ยืนขึ้นๆ จนถึง ๘๐,๐๐๐ ปี จะมีพระพุทธเจ้าศรีอริยเมตไตรย เสด็จอุบัติขึ้นในโลก ในชมพูทวีป

ชมพูทวีปก็คือประเทศอินเดียนั่นแหละ ที่เดิมนั่นแหละเป็นที่อุบัติขึ้นของพระพุทธเจ้าอีกครั้งหนึ่ง เมืองก็จะมี ความเจริญรุ่งเรือง ถึงบอกว่าเป็นยุคที่เป็นเหมือนฝันแต่เป็นความจริงที่ทุกสิ่งทุกอย่างได้มาโดยบุญ โดยกุศล ไฮเทคที่สุด ยุคนี้สร้างไปดาวอังคาร ก็จะเทียบไม่ได้กับยุคของพระศรีอริยเมตไตรยเลย มหัศจรรย์มาก พระพุทธเจ้าตรัสไว้ คำว่าไม่จริงนี่ไม่มีนะ จริงเท่านั้นแน่นอน คือ พระพุทธเจ้า **เอกนวม** ก็ หนึ่งไม่มีสอง นี่แหละพระศรีอริยเมตไตรย

นี่จึงได้พุดให้ฟังให้ท่านทั้งหลายได้ชื่นใจ ได้ปลื้มอกปลื้มใจ การที่เราได้สร้างพระองค์ขึ้นมา ปางเปิดโลกที่ได้มาประดิษฐานอยู่หน้าพระธาตุจอมผา และเราก็จะอัญเชิญพระองค์ท่านขึ้นสู่ยอดพระธาตุจอมผา พระบรมธาตุเจดีย์ศรีภูผาสูง ในวันที่ ๔ มีนาคม นี้ย่อมเป็นมหามงคล เป็น

มหาฤกษ์ เป็นมหาฤศล มหาบุญ มหาพิธี อันเลอเลิศ

ใครอยากเกิดมาพบกัลยาณมิตรและเกิดในยุคที่มันไม่ต้องมีตีมีฆ่า มีสุรายาเมา ไม่มี ไม่มี เลยนะ! โกหกมดเท็จไม่มีเลย! ผิดลูกผิดผัวผิดเมียไม่มีเลย! เป็นสิ่งที่อัศจรรย์ ไม่มีลักไม่มีขโมย กันเลย ตีฆ่าเบียดเบียนก็ไม่มีเลย สะอาดที่สุด!

ไม่ต้องเดือดเนื้อร้อนใจอะไรเลย และความเจ็บไข้ได้ป่วยก็ไม่มีด้วย มีแต่โรค ๑. ออยากกิน ๒. ไม่อยากกิน ๓. ชรา และชรานี้ก็ตายก็ไม่ได้เฒ่าแก่เหมือนเราทุกวันนี้ละ ไม่ใช่ว่า “โอ้โห! แก่มาแล้วดินนุกตึ๊งกา ผมหงอก หน้าเหี่ยว หนังกาย อะไรพวกนี้ไม่มีนะ อายุยืนๆ ไป ชราก็คือ อายุมากถึงกาลก็ตายไป ไม่ใช่แบบว่า โอ้ย! ร้องครวญครางแก่เฒ่า อะไรอย่างทุกวันนี้ ไม่ใช่ซะ! ยุคของพระองค์ท่านไม่ใช่ ไม่ใช่อย่างนี้ คนมีบุญจะไปรวมกันเกิดในยุคสมัยนั้นมากมาย

นี่แหละ บ่งบอกถึงกรุหมายป้ายทางในอนาคตกาลพระพุทธเจ้าองค์ต่อไป ได้ทำนายไว้ แล้ว ผู้ทำนายก็คือพระพุทธรูปเจ้าของเรา ทำนายไว้อย่างชัดเจน ทำนาย “**อชิตภิกขุ**” คือ พระศรีอริยเมตไตรย มาเกิดในยุคสมัยของพระโคตมของเรา ชื่อว่าอชิตภิกขุ และพระองค์ก็ได้ ทำนายว่าพระรูปนี้แหละจะเป็นพระศรีอริยเมตไตรยองค์ต่อไป ๐๐๐

การเซ็นสัญญาสร้างพระศรีอริยเมตไตรยเปิดโลกศรัทธาสูง เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๗
พระอาจารย์มหาธีรนาถ อคฺคธีโร คุณศรีประภา คล่องค่านวนการ คุณเกรียงศักดิ์ จันทร์ตระกูล และคุณสุรสิทธิ์ สิ้นฉิม

ในโลกนี้...
ไม่มีอะไรยิ่งใหญ่
เท่า**ความสงบ**

ด. ชุตติ

ปูนปั้นต้นแบบพระศรีอริยเมตไตรยเปิดโลกศรีภูผาสอง

ตอนที่ ๓

“อชิตภิกขุ” จักได้เป็นพระศรีอริยเมตไตรย์

พ ระอาจารย์พระมหาธีรนาถ อคฺคธีโร ได้เมตตาแสดงธรรมก่อนจ้งหัน เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๘ เกี่ยวกับเรื่องพระพุทธเจ้าทรงทำนายพระพุทธเจ้าองค์ต่อไปไว้ว่า..

...สังฆทานนี้ถวายสงฆ์มีอานิสงส์มาก ไม่ได้เจาะจงรูปใดรูปหนึ่งเป็นของสงฆ์พระพุทธเจ้าทรงแสดงว่า ถวายทานแก่สงฆ์มีพระพุทธเจ้าเป็นประมุขมีอานิสงส์มาก มากกว่าการถวายพระพุทธเจ้า พระองค์ทรงแสดงเอาไว้

ฉะนั้น เราก็เอาพระพุทธเจ้า พระพุทธรูปนี้แหละเป็นประธาน จากนั้นก็เอาสงฆ์ซึ่งเป็นสมมุติสงฆ์หรืออริยสงฆ์ตั้งแต่ ๔ รูปขึ้นไป เรียกว่า สังฆทาน มีพระพุทธเจ้าเป็นประมุขมีอานิสงส์มาก ประมาณไม่ได้

พอพูดถึงเรื่องนี้ก็สัมผัส ๆ ในสมัยพุทธกาล พระนางมหาปชาบดีโคตมี ได้ยินได้ฟังพระธรรมเทศนาที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า “ถวายทานแก่สงฆ์มีพระพุทธเจ้าเป็นประมุขมีอานิสงส์มาก” เมื่อพระนางได้ยินดังนั้นก็รีบไปทำผ้า ไปทอผ้า “ผ้าสาฎก” เนื้อดีทำด้วยมือพระนางเองเลยนะหวังจะไปถวายพระพุทธเจ้า แล้วก็มีพระสงฆ์สาวกพร้อมพรั่ง นางก็ไปทอมาด้วยมือของนาง ทอผ้าสาฎกมาได้คู่หนึ่ง ทำด้วยมือของพระนางเอง พระนางมหาปชาบดีโคตมี พอได้ฟังธรรมของพระพุทธเจ้าแล้วเกิดเลื่อมใสอย่างยิ่ง พระนางก็อุตสาหพยายามทำงานสำเร็จ เป็นผ้าเนื้อดีงามมาก ทำด้วยหัวใจว่าจันเถอะ มาก็นำมา พระพุทธเจ้าเป็นประมุขพระสงฆ์อยู่พร้อมเลยในวันนั้นมีพระพุทธเจ้า พระสารีบุตร พระโมคัลลานะ พระอนุรุทธะ พระอานนท์ และพระอสีติมหาสาวก เรียกว่าพร้อมพระพุทธเจ้า อัครสาวกซ้ายขวา พระสาวกผู้เป็นเลิศในด้านต่างๆ อสีติมหาสาวก คือ ๘๐ รูป อสีติแปลว่า ๘๐ พร้อมเลย

นางก็นำผ้าไปถวายพระพุทธรเจ้า พระพุทธรเจ้าก็ไม่ทรงรับ นางก็ถวายพระสารีบุตร พระสารีบุตรเห็นพระพุทธรเจ้าไม่รับก็ไม่รับ ถวายพระโมคัลลานะ พระโมคัลลานะเห็นพระพุทธรเจ้า พระสารีบุตรไม่รับก็ไม่รับ ถวายพระอนรุทธะ พระอนรุทธะก็ไม่รับ นางก็ถวายไล่ไปเรื่อย อสีติมหาสาวก ถวายไปที่ละองค์ก็ไม่รับ ฉะ ไม่รับ นางก็ถวายไปเรื่อยๆจนถึงองค์สุดท้ายคือ พระบวชใหม่ พระบวชใหม่ก็รับผ้าสาฎกคຸ່ງงามของนาง เพิ่งบวชใหม่ๆ นะ นางถวาย แล้วก็ปลื้มใจเลย นางก็เสียพระทัยว่าทำไมเราตั้งใจถวายทานมีพระพุทธรเจ้าเป็นประมุข ประธาน และพร้อมพรังด้วยพระสงฆ์สาวก เราไม่ได้สมความปรารถนาเลย ได้มาถวายพระบวชใหม่ บวชใหม่ๆ คงจะเป็นปุถุชนอยู่คงไม่ได้สำเร็จธรรมอะไร นางก็เสียพระทัยเป็นอย่างยิ่ง ถึงขั้นร้องไห้เลยทีเดียว

แทนที่จะเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าหรืออสีติมหาสาวก แต่กลับกลายเป็นพระภิกษุที่เพิ่งบวชใหม่ชื่อว่า **“พระอชิตะ”**

ด้วยเหตุนี้ พระพุทธรองค์จึงทรงตรัสเรียกพระอานนทให้ไปนำบาตรของพระองค์มา เมื่อพระอานนทได้นำบาตรของพระพุทธรองค์มาแล้ว พระบรมศาสดาก็ทรงประคองบาตรด้วยพระหัตถ์ทั้งสองข้าง พร้อมกับทรงอธิษฐานจิตว่า **“บาตรใบนี้เป็นบาตรของเรา ผู้ใดมีกำลังบุญที่คู่ควรกับบาตรใบนี้ ขอให้ผู้นั้นจงนำบาตรมาคืนแก่เรา”** ทันทีที่สิ้นเสียงคำอธิษฐาน บาตรของพระพุทธรองค์ก็ได้ลอยขึ้นไปในอากาศ แล้วก็อันตรธานหายวับไปทันที

พระสารีบุตรก็เห็นว่าพระพุทธรเจ้ามีพระประสงค์อย่างนั้น ก็ต้องไปนำบาตรมาถวายพระพุทธรองค์ พระสารีบุตรก็แสดงฤทธิ์ไปองค์แรกเลยใช้พระปัญญาอันเลิศที่ท่านมีอยู่ไปตามหาบาตร ไปด้วยญาณด้วยฌาน ด้วยญาณวิถีใดๆก็ตามที่ท่านมีฤทธิ์ของท่าน ท่านมีปัญญามาก ท่านก็ไปตาม สุดท้ายสามารถรู้ว่าบุญของตัวเองไม่พอ ก็มาบอกว่าหาไม่ได้

พระโมคัลลานะก็ไป เป็นผู้มึนฤทธิ์มาก ก็ไปหาบาตรพระพุทธรเจ้า ท่านมีฤทธิ์มาก ท่านแปลงร่างของท่านเป็นร้อยเป็นพันเป็นแสนเป็นล้านๆ ร่าง ตามหาบาตรด้วยฤทธิ์ ก็ไม่พบว่าบาตรของพระพุทธรเจ้าอยู่ ณ ที่ใดเลย ก็บอกว่าบุญของเราคงไม่ถึงแล้ว

มาถึงพระอนรุทธะผู้มีฤทธิ์มาก ได้ตามหาบาตรของพระพุทธรเจ้ามีฤทธิ์ มีทิพยจักขุ ทิพยจักขุ ตาทิพย์ ประหนึ่งว่ามีล้านๆ ร้อยล้าน พันล้าน ล้านๆ ตา ตาทิพย์ส่องไปดูทั่ว ทั้ง ๓ โลกไม่เห็นบาตรของพระพุทธรเจ้าเลย บุญของเราไม่ถึงแล้ว พระอสีติมหาสาวกทุกองค์ ตามหาบาตรของพระพุทธรเจ้าที่พระองค์อธิษฐานให้ผู้มีบุญไปนำมาไม่มีผู้ใดพบเลย ไม่มีพระสาวกองค์ใดพบเลย

พระอาจารย์มหาธีรนาถ และคณะ ตรวจสอบแบบปูนปั้นองค์พระศรีอริยเมตไตรยเปิดโลกศรัทธาสูง
ที่สถาบันราชภัฏ โคราช เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๗

ที่นี่มีภิกษุผู้นั่งทำยา ภิกษุผู้นั่งทำยารูปหนึ่งที่บวชใหม่ พระพุทธเจ้าบอกว่า อชิตะ เธอจงไปนำบาตรมาถวายพระตถาคต

เมื่อท่านอชิตภิกษุได้ฟังพระบรมศาสดาทรงรับสั่งเช่นนั้น ก็พลันเกิดความคิดขึ้นมาว่า “เหตุการณ์ในวันนี้...มันช่างน่าอัศจรรย์ใจยิ่งนัก ขนาดพระอสีติมหาสาวกทั้งหลาย ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นพระอรหันต์ผู้มีฤทธิ์เดชเป็นอย่างมาก แต่ถึงกระนั้น กลับไม่มีใครที่จะสามารถนำบาตรมาถวายคืนแด่พระพุทธองค์ได้เลย ส่วนตัวเรานั้นยังเป็นภิกษุปุถุชนธรรมดา ผู้ถูกกิเลสครอบงำอยู่ เหตุไฉนหนอ...พระจอมไตรจึงตรัสสั่งให้เราแสวงหาบาตร จะต้องมีความพิเศษสำหรับเราเป็นแน่”

ครั้นแล้ว ท่านอชิตภิกษุก็ได้ลุกขึ้นไปยืนอยู่กลางแจ้ง จากนั้นก็ได้มองขึ้นไปบนอากาศ แล้วกระทำสัตยาธิษฐานว่า **“อันตัวเรานี้...ได้บรรพชาอุปสมบทในพระพุทธศาสนาเพื่อหวังประพฤติพรหมจรรย์ และรื้อสัตว์ชนสัตว์ให้พ้นจากห้วงแห่งวัฏสงสาร หากว่าศีลของเรายังบริสุทธิ์มิได้มีสิ่งใดต่างพร้อย ก็ขอให้บาตรของพระบรมศาสดา จงมาสถิตในมือของเราด้วยเถิด”**

นายช่างกำลังวัดส่วนสูง ที่โรงหล่อเอเชียไฟน์อาร์ต อ.บางปะหัน จ.พระนครศรีอยุธยา

เมื่อท่านอชิตภิกษุกระทำสัตยาธิษฐานจบลง ท่านก็ได้เหยียดมือออกไป ทันทันที่มือทั้งสอง ได้เหยียดออกไปจนเกือบจะสุดแขน บาทของพระผู้มีพระภาคเจ้าก็ได้ตกลงมาจากนภากาศ มาประดิษฐานอยู่ที่มือของท่าน เสมือนเป็นการบอกเหตุว่า...บาทบริไนนี้เป็นบาทของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้ประเสริฐยิ่งกว่าพระอสีติมหาสาวกและเหล่าพระสาวกทั้งหลาย การที่พระอชิตะสามารถรับบาทของพระบรมศาสดาได้นั้น ทั้งนี้ก็เป็นเพราะท่านไม่ได้เป็นเพียงแค่พระสาวก หรือพระปัจเจกพุทธเจ้า แต่พระอชิตภิกษุผู้นี้...ที่แท้ก็คือหน่อเนื้อแห่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่ได้มาตรัสรู้ธรรมในอนาคตกาลภายภาคเบื้องหน้า

เมื่อพระนางปชาบดีโคตมีได้ทอดพระเนตรเห็นความอัศจรรย์ ที่บังเกิดขึ้นต่อหน้าของพระนางแล้ว ความเศร้าโศกเสียใจที่เคยมีก็พลันลายหายสูญ และกลับแปรเปลี่ยนเป็นความปลื้มปิติปราโมทย์ใจ จนยากที่จะหาสิ่งใดมาพรรณนาเปรียบเทียบได้

ด้วยความที่พระนางปชาบดีโคตมีทรงเป็นผู้ที่มีดวงปัญญามาก พระนางจึงทรงสามารถตรองตามเหตุการณ์อัศจรรย์ที่เกิดขึ้นในครั้งนี้ได้ในทันทีว่า “ท่านอชิตภิกษุผู้นี้ คงไม่ใช่ภิกษุธรรมดาอย่างที่เราคิดเอาไว้ในตอนแรกเป็นแน่ ท่านจะต้องเป็นบุคคลที่พิเศษมากๆ มากถึงขนาดที่สามารถนำบาทของพระพุทธองค์กลับมาคืนได้อย่างน่าอัศจรรย์ คือ เพียงแค่ช่วงเวลาที่ท่านเหยียดแขนทั้งสองออกมายังไม่ทันสุด บาทของพระตถาคตเจ้าก็พลันตกลงมาจากนภากาศ และมาประดิษฐานอยู่ที่มือของท่าน”

ถึงแม้ในขณะนั้น พระนางปชาบดีโคตมีจะทรงทราบแล้วว่า ท่านอชิตภิกษุคงไม่ใช่ภิกษุธรรมดา แต่ถึงกระนั้น พระนางก็ยังไม่ทรงทราบอยู่ดีว่าท่านอชิตภิกษุรูปนี้ มีความพิเศษแตกต่างจากพระอสีติมหาสาวกรูปอื่นอย่างไร

ในกาลนั้นเอง พระสมณโคตมสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงประทานพุทธพยากรณ์แก่พระอชิตะว่า “ท่านอชิตภิกษุรูปนี้...ที่แท้แล้ว คือ หน่อเนื้อแห่งพุทธะที่จักได้ตรัสรู้ธรรมเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์สุดท้ายของภัทรกัปนี้ ซึ่งจะมีพระนามว่า พระศรีอริยเมตไตรยสัมมาสัมพุทธเจ้า” พร้อมกันนั้น พระพุทธองค์ก็ทรงตรัสบอกถึง...พระนามของพุทธบิดา พุทธมารดา สถานที่กระทำความเพียร โพธิบัลลังก์ พระอัครสาวกซ้าย-ขวา พระอัครสาวิกาซ้าย-ขวา และพุทธอุปัฏฐาก เป็นต้น

ครั้นพระนางปชาบดีโคตมีได้ทรงสดับรับฟังพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงประทานพุทธพยากรณ์แก่ท่านอชิตภิกษุแล้ว ก็ยังทำให้ความปลื้มปิติใจของพระนางปชาบดีโคตมีที่มีมากอยู่แล้ว กลับทับทวีหนักยิ่งขึ้นไปเดิม

ท่านอชิตภิกษุ...เมื่อได้รับพุทธพยากรณ์ในความเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจากพระบรมศาสดาแล้ว ความปลื้มปิติโสมนัสอย่างหาที่สุดมิได้ ก็พลันบังเกิดขึ้นอยู่ภายในใจของท่านในทันที ปานประหนึ่งว่า...ท่านจะได้ตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าภายในวันพรุ่งนี้

อีกทั้ง ไม่เพียงแต่ท่านอชิตภิกษุเท่านั้นที่บังเกิดความปลื้มปิติใจ เหล่าเทวดาและมหาชนทั้งหลายที่อยู่ ณ ที่แห่งนั้น ต่างก็พลอยเกิดความปลื้มปิตินิตินี้ให้เห็น...ว่าที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าในอนาคตด้วยตาของตัวเอง พร้อมกันนั้น มหาชนทั้งหลายต่างก็ได้ประคองอัญชลีแล้วตั้งความปรารถนาคล้ายๆกันว่า **“ถ้าหากเราไม่ได้บรรลุนิพพานในยุคของพระสมณโคดมสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้ว ก็ขอให้เราได้ไปบรรลุนิพพานในยุคที่พระอชิตภิกษุรูปนี้ได้มาตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าด้วยเถิด”**

● ยุคพระศรีอาริย์ ยุคแห่งคนบุญ ●

นี่จึงพูดว่าพระศรีอริยเมตไตรยเปิดโลกของเราที่สร้างนี้ ไม่ได้สร้างขึ้นแบบที่เรียกว่าหวังโปรโมตหรือให้คนมาวัดมากขึ้น ไม่ใช่! เป็นเป้าหมายเป็นการอธิษฐานจิต ดังที่สมัยพุทธกาลที่พระพุทธเจ้าพระองค์ทรงแสดง แล้วคนทั้งหลายก็ตั้งจิตอธิษฐานว่า **“ถ้าข้าพเจ้าไม่พ้นทุกข์ในศาสนาของพระสมณโคดม ก็จะไปพ้นทุกข์ในศาสนาของพระศรีอริยเมตไตรย์”**

พระอาจารย์จึงพาพวกเราทั้งหลายได้สร้างท่านขึ้นมา จะได้มีทิศทางเดินของจิต วิถีของจิตจะได้พุ่งไปถูกต้อง เหมือนธนูที่เล็งดีแล้วย่อมไปถูกเป้าหมาย ฉันทก็ฉันทนั้น วิถีจิตของคนที่ตั้งไว้ชอบแล้ว ดีแล้ว ย่อมพุ่งไปเพื่อความหลุดพ้นและก็พุ่งไปในศาสนาของพระศรีอริยเมตไตรย์ ถ้าหากว่ายังไม่สิ้นกิเลส

นำพี่น้องทั้งหลายสร้างขึ้นมามีอธิษฐานจิตภาวนาขึ้นมา บริจาคจตุปัจจัยข้าวของเงินทองมากบ้างน้อยบ้างด้วยเรี่ยวด้วยแรงหรือน้อยได้ยกมือขึ้นหวัสาธุ! ขอข้าพเจ้าจงได้หลุดพ้นในศาสนาของพระองค์ เพราะทราบว่ายกมือแล้วหลุดพ้นไม่ได้ ก้าวต่อไปอีกในกาลข้างหน้าก็ยังมีเป้าหมายที่เด่นชัด เป้าประสงค์ที่แน่นอน

ไม่ใช่สะเปะสะปะทำอะไรไม่มีหลักไม่มีเกณฑ์ ทำอะไรอ่อนแอท้อแท้เหลวไหล นั้นไม่ถูกต้อง นี่เราเป็นนักประพฤติปฏิบัติ ทำอะไรต้องชัด ต้องเด่น ต้องแม่นยำ เทียงตรงต่อคุณงามความดี

นี่...ยกถึงบุญ ยกถึงบารมี ยกถึงคุณงามความดี ที่พระพุทธเจ้าของเราที่พระองค์ได้ตรัสไว้ตั้งนั้นนั่นแหละ แล้วก็ยกถึงพระศรีอริยเมตไตรย์ ว่าท่านก็มาเกิดในยุคของพระพุทธเจ้าของเรา

นี่ของจริง ฟังอย่างนี้แหละฟังของจริง ฟังจากพระโอษฐ์ของพระพุทธเจ้า ฟังจากความจริงอย่าไปฟังของเหลวของไหล คนนั้น คนนี้มาเกิดเป็นนั่นเป็นนี่ อย่าไปใส่ใจฟัง ฟังที่พูดนี้ของจริง นี่แหละผู้ประพฤติปฏิบัติตามที่เราพูดนี้ก็จะมิเป้าหมายที่เดินเป็นเอกเป็นหนึ่ง

พระพุทธเจ้า จึงเป็นหนึ่งไม่มีสอง เราทั้งหลายทำพิธีอัญเชิญพระองค์เสด็จขึ้นสู่ยอดพระธาตุจอมผา พระพุทธเจ้าก็ทรงให้เกียรติ “อชิตภิกขุ” ซึ่งเป็นปุณฺณชนก็ยังไม่ได้ตรัสรู้นี้ ยังต้องก้าวไป ก้าวไปข้างหน้า หลังจากศาสนาของพระพุทธเจ้าของเรา ๕,๐๐๐ ปี

แล้วก็เสื่อมลงๆ จนสุดขีด แล้วจะค่อยสูงขึ้นๆ เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป มันแสดงอาการจนกระทั่ง

มาศาสนาพระศรีอริยเมตไตรย์ คนจะมีอายุยืนขึ้น ๆ ๕๐๐ ปี ๑,๐๐๐ ปี ถึง ๘๐,๐๐๐ ปี เต็มขีดเลยว่จันเถอะ เต็มขีดของความเจริญรุ่งเรือง ผู้มีบุญจะไปเกิดมาก ในยุคสมัยนั้น เมื่อเสื่อมจากยุคของพระศรีอริยเมตไตรย์แล้ว ก็จะอีกนานแสนนาน นับประมาณไม่ได้กว่าจะมีพระพุทธเจ้าในยุคต่อๆ ไป นี่ข้างหน้านี้ก็เท่าที่เห็น นี่แหละ มีเท่าที่เห็นที่จะพูดได้จากนั้นไปก็นาน ไม่รู้จะเอาอะไรมาคำนวณค่าเนที่พระพุทธเจ้ามาตรัสรู้

จึงพาพี่น้องญาติโยมลูกศิษย์ลูกหาทำสร้าง แล้วก็ทำให้เป็นประจักษ์ใจ ประดิษฐานให้สมพระเกียรติอันเลิศเลอของพระองค์ท่าน

สิ่งที่เป็นบุญเป็นวาสนาเป็นบารมี วันที่ ๔ มีนา จึงเป็นวันสำคัญที่อัญเชิญพระองค์ขึ้นสู่ยอด ผู้มีบุญวาสนาจะได้มาอนุโมทนา ผู้มีบุญวาสนาเท่านั้นจะได้มาร่วมในการครั้งนี้ เอาเป็นว่าต้องมีบุญเท่านั้น คำว่าไม่มีบุญได้มา ไม่มี ต้องมีบุญมีวาสนาเท่านั้นแหละ นี่แหละพูดให้ท่านทั้งหลายได้ฟังกันเป็นคติธรรม ๐๐๐

ความดี

ทำมันไปจนตาย...

ความชั่ว

ละมันไปจนตาย

ด. ชูเกียรติ

หลวงปู่ท้อย สิริธโร วัดเขาใหญ่เจริญธรรมญาณสัมปโน เป็นประธานเททองเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ตอนที่ ๓

เทพทองหล่อพระศรีอริยเมตไตรย์

ทหลวงปู่ทวย สิริธโร วัดเขาใหญ่เจริญธรรมญาณสัมปันโน ให้โอวาทและเป็นประธาน ในการเทพทองหล่อพระศรีอริยเมตไตรย์เปิดโลกศรีภูผาสอง ในวันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗ ว่า...

พี่น้องญาติโยมและแขกผู้มีเกียรติทุกท่านและลูกหลานทุกคน ท่านอาจารย์มหาธีรนาถ ให้หลวงพ่อก้าว **สัมโมทนียกถา** เพื่อเป็นการอนุโมทนาในกุศลเจตนาของพวกเราทุกท่าน พี่น้อง ญาติโยมแขกผู้มีเกียรติทุกท่าน และลูกหลานทุกคน การที่พวกเราแสดงออกในกิจกรรมในคราว ครั้งนี้เป็นบุญ เป็นกุศล เป็นมหามงคลอย่างยิ่งอย่างประเสริฐทีเดียว นั่นคือ ท่านอาจารย์มหา ธีรนาถ นึกถึงสิ่งที่มีคุณค่ามีประโยชน์กับพวกเราชาวพุทธ อันนั้นคือท่านสร้างเจดีย์สำหรับบรรจุ อัฐิธาตุ บรรดาของพระพุทธรูป หรือบรรดาสงฆ์สาวก ตอนนี้อยู่สร้างยังไม่เสร็จ แต่เมื่อเสร็จแล้ว สิ่งที่เป็นสิริมงคล อยู่บนหลักใจอันนั้นคือ หล่อรูป **พระศรีอริยเมตไตรย์** ที่เรากำลังหล่อไว้ให้ พวกเราชาวพุทธได้กราบได้ไหว้ได้เป็นมงคลกิริยามารยาท ที่พวกเรากราบไหว้

ฉะนั้น พวกเราทุกท่าน งานคราวครั้งนี้ เป็นงานที่เป็นบุญเป็นกุศลจริง ๆ เป็นสิริมงคล จริงๆ บรรดาชาวพุทธทราบข่าวเรื่องนี้ทุกคนอนุโมทนา **สา...ธุ!** (สาธุ) กับพวกเรา

...ไม่ใช่เฉพาะพวกเราชาวพุทธ บรรดาเทพเจ้าเหล่าเทวดาทั้งหลาย ทั้งที่ใกล้ที่ไกล บรรดา เทพทั้งหลายเหล่านั้น ก็อนุโมทนา **สา...ธุ!** (สาธุ) กับพวกเรา

กิจกรรมในคราวครั้งนี้ ท่านอาจารย์มหาธีรนาถ ที่เป็นประธานสงฆ์ที่วัดป่าภูผาสอง ของพวกเรา พาพวกเราทำบุญทำกุศล หลวงพ่อจึงขออนุโมทนา **สา...ธุ!** (สาธุ) กับพวกเราทุกท่าน ทุกคนเด้อ ☸

การเททองหล่อพระศรีอริยเมตไตรยเปิดโลกศรีภุผาสูง
ในวันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗

หลวงปู่สีร์ สุตัญโญ วัดถ้ำชัยมิต

บุญวาสนา
อยู่ที่...
เราสร้าง

ด. ชุตติ

วันอัญเชิญพระศรีอริยเมตไตรยเปิดโลกศรีภุมสูง ขึ้นสู่วัดป่าภูผาลุง
ประดิษฐานบนฐานสำรองหน้าพระธาตุจอมผา เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๗

ตอนที่ ๔

สุดยอดมหามงคล อัญเชิญพระศรีอาริย์ขึ้นสู่วัดป่าภูผาสอง

ท่านพระอาจารย์มหาธีรนาถ ได้แสดงธรรมในวันอัญเชิญพระศรีอริยมะตไตรยขึ้นสู่วัดป่าภูผาสอง ท่ามกลางพุทธศาสนิกชนในวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ว่า...

วันนี้เป็น **มหามงคล มหาฤกษ์ ฤกษ์งาม ยามดี สิริดี มงคลดี** วันนี้พร้อมพร้งทุกอย่างทุกประการ **อัญเชิญพระศรีอริยมะตไตรยเปิดโลกฯ** ขึ้นสู่**วัดป่าภูผาสอง**ของเรา พวกเราทั้งหลายก็มากันแต่เช้า ทำบุญทำทาน หลายอย่างหลายประการ เป็นความเสียสละ จากนั้นเราทั้งหลายก็ไปรับเสด็จพระองค์ท่าน อัญเชิญองค์ท่านขึ้นมาด้วยความศรัทธาเลื่อมใส พุดก็พุดเถอะ สำหรับพระอาจารย์เอง กราบพระพุทเจ้าวันละ ๑๐๐ ครั้ง ๑,๐๐๐ ครั้ง ๑๐,๐๐๐ ครั้ง ก็ยังไม่สมใจ อยากจะกราบมากกว่านั้นเพราะความถึงใจ ความเชื่อต่อพระพุทเจ้าผู้ไม่มีมารยาสาไถย หรือมาหลอกมาต้มเราเลย มีแต่ความดีความงาม

สำหรับพระพุทเจ้าเอง มีแต่ความเมตตา ซึ่งสุดขีดคือพระพุทเจ้า เคารพสุดตัวคือพระพุทเจ้า ไม่มีแบ่งห้าแบ่งสิบกับเรา พ่อแม่ก็โกรธเราตีเราบ้างเป็นบางครั้งว แต่พระพุทเจ้าท่านจะเกลียดเป็นเธอ ท่านจะโกรธพวกเราเป็นเธอ ไม่มี! เหนือทุกสิ่งทุกอย่างยกให้พระพุทเจ้ายิ่งกว่าใครๆ ทั้งนั้น จะว่ายิ่งกว่าพ่อกว่าแม่ก็ไม่ผิด

นี้ความลึกซึ้งถึงใจ อย่าว่าแต่กราบวันละครั้งสองครั้งเลย เป็นแสนเป็นล้านครั้งสำหรับเราก็ก็นยังไม่สมใจกับความดีที่พระองค์มีให้กับพวกเรา

นี่แหละวันนี้เราทั้งหลายไปอัญเชิญพระองค์เสด็จขึ้นมาพร้อมกัน ท่านทั้งหลายเป็นผู้อัญเชิญ เป็นผู้ไปรับเสด็จพระองค์ท่านตั้งแต่ปากทางที่นำท่านมา เดิมจริงๆ ท่านเป็นเพียงทองบรอนด์ ทองคำเท่านั้น แต่ตอนนี้ ท่านเป็นพระพุทเจ้าแล้ว เมื่อเราอนุสสติถึงพระองค์

พระองค์ไม่เป็นสมมุติแล้ว หลังจากเราทั้งหลายได้น้อมสักการบูชาพระองค์ ท่านเต็มเม็ดเต็มหน่วยด้วยความเลื่อมใสศรัทธา ใจของเราจึงมุ่งตรงต่อพระองค์ เต็มสัดเต็มส่วน เต็มความหมายในจิตใจของเรา

เริ่มตั้งแต่อัญเชิญพระองค์ขึ้นมา

เริ่มแล้วเสียงแตรรถ เสียงหวิวหวิวของ

รถก็ดังขึ้นมา ผ่านวัดไหนก็บีบแตรขึ้นมา บอกให้ทราบว่าเป็นนี่คือ พระพุทธเจ้าองค์ต่อไป ขอทางพระพุทธเจ้าองค์ก่อน ๆ ชะก่อน เพราะพระองค์ยังไม่ได้เป็นพระพุทธเจ้าแน่ ยังบำเพ็ญบารมีอยู่ แต่จะเป็นในองค์ต่อไป ผ่านขึ้นมาเรื่อย เบิกทางขึ้นมาเรื่อย ผ่านวะญแก้วก็บีบแตร ผ่านถนน บุตต้าโรดก็บีบแตรขึ้นมา ผ่านย่าโมก็บีบแตรขึ้นมา เข้าวัดก็บีบแตร จนกระทั่งมาถึง**พระธาตุจอมผา** สมมุตินั้นก็หายไป เสียงแซ่ซ้องของเทวดาทั้งหลายอลหม่านกราบไหว้บูชาเป็นขวัญตา ขวัญใจเพราะพวกเรามุ่งต่อ**พุทธะ** ผู้รู้ผู้ตื่นผู้เบิกบาน

นี่แหละท่านทั้งหลาย ความซึ่งในหัวอกหัวใจ พระพุทธเจ้าในภัทรกัปนี้มี **๕ พระองค์** กุกกุสันโธ โกนาคมะโน กัสสะโป โคตะโม อริยเมตไตรโย นี่คือองค์ลำดับที่ ๕ ตรัสรู้ไปแล้ว ๔ พระองค์ท่านในภัทรกัปก็คือกัปที่เจริญ กุกกุสันโธสัมมาสัมพุทธเจ้า โกนาคมะโนสัมมาสัมพุทธเจ้า กัสสะโปสัมมาสัมพุทธเจ้า โคตะโมสัมมาสัมพุทธเจ้า คือพระพุทธเจ้าองค์ที่เราเคารพอยู่ในปัจจุบันนี้ และ **อนาคตกาลสัมมาสัมพุทธโ** พระพุทธเจ้าที่จะอุบัติขึ้นในอนาคตกาล **อริยเมตไตรโยสัมมาสัมพุทธโ** คือพระพุทธเจ้าทรงพระนามว่า **“ศรีอริยเมตไตรย์”**

วันนี้เราได้อัญเชิญท่านขึ้นมา สมมักสมหมายสมทุกสิ่งทุกประการแบบเรียบๆ ไม่เอิกเกริกอะไรมาก ใครหูตาดำตาไวใจไวก็ได้มาอัญเชิญพระองค์ท่าน ได้มาร่วมพิธีในวันนี้ แล้วแต่वासนาแข่งอะไรก็แข่งกันไป แต่แข่งवासนานี้ แล้วแต่ใครหูไวตาไวจะคว้าเอาความดี มันไม่เหมือนเงินเหมือนทอง อันนี้มันเหนือเงินเหนือทอง เหนือทรัพย์สินสมบัติซื้อไม่ได้ขายไม่มี ต้องอาศัยสติปัญญา ความเฉลียวความฉลาดปราดเปรื่อง ถึงจะได้มารู้มาเห็นมาเป็นมาทราบในกุศลบายอันเป็นธรรมะอันนี้

วันนี้ท่านทั้งหลายได้มารวมกันสวดมนต์นั่งสมาธิ ฟังเทศน์ฟังธรรม เป็นบทบาทอันเป็นความดีงาม

นี่ปฐมบทอัญเชิญพระองค์มา

ทุติยบท คืออัญเชิญพระองค์ขึ้นสู่พระแท่นอาสน์ ประทับยืนอยู่หน้าพระธาตุจอมผา

ตติยบท อริยบทที่ ๓ เรียกว่า ตติยมปี คือวันที่ ๔ มีนาคม อัญเชิญพระองค์เสด็จขึ้นสู่ยอดพระธาตุจอมผา

นี่เราทั้งหลายได้ ๒ บท คือ ปฐมบท อัญเชิญมา ทุติยบท อัญเชิญขึ้นบนพระแท่นอาสน์แล้ว ตติยบทคืออันที่ ๓ คือวันที่ ๔ มีนา นี่ใครที่มาในวันนี้ได้ ๒ บท ได้ ๒ บาทคือคุณงามความดี

บท คือความดี **สันติวรบท**คือบทแห่งความสงบ คำว่าบทคือทางก้าวไปสู่ความสำเร็จแห่งพระนิพพาน ดังที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงเอาไว้ว่า **“สันติวรบท คือผู้ประพฤติปฏิบัติเพื่อความสงบทางด้านจิตใจ”** นี่แหละเป็นบทอันมีความหมาย

เราทั้งหลายน้อมสักการะองค์สัมมาสัมพุทธะด้วยใจเลื่อมใสศรัทธาตั้งมั่นไม่หวั่นไหวกับอะไรทั้งนั้น ใจเรานิ่งใจเราแน่วแน่ **พุทธโธ** คือพระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ **ธัมโม** คือพระธรรมของพระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ **สังฆโม** คือ อริยสงฆ์สาวกของพระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ น้อมมาที่กายที่จิตที่ใจของเรา รำลึกกลมหายใจเข้า ลมหายใจออก สติจดจ่อต่อเนื่องปล่อยวางกิเลสทั้งหลาย ปล่อยวางสิ่งไม่ดีทั้งหลาย ปล่อยวางความยึดมั่นถือมั่น เรามีแต่พุทธะผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน เราไม่มีเกิด เราไม่มีตาย เราไม่มีแก่ เราไม่มีเจ็บ จิตเราอยู่กับพุทธโธ ผู้รู้ผู้ตื่นผู้เบิกบาน ปล่อย

วางสังขาร ที่ท่านเรียกว่า **อนิจจา วัตะ สังขารา** ปล่อยวางวิญญาณ รูป เวทนา สัญญา ทั้งรูปธรรม นามธรรม ปล่อยวางสิ่งทั้งหลายทั้งปวง จิตเรานิ่ง จิตเราเด่น ใจเราว่าง วางกิเลสทั้งหลาย นี่พุทธะ ประทับที่จิตของเรา

พระพุทเจ้าอยู่ในใจของเรา ใจเราก็ไม่มีทุกข์ ใจเราก็ไม่เดือดร้อน เจ็บก็ไม่เดือดร้อน ตายก็ไม่เดือดร้อน ใจเรามีพุทธะ ไม่เดือดร้อน มีกินก็ไม่เดือดร้อน ไม่มีกินก็ไม่เดือดร้อน เอาที่จิต เอาที่กาย นี่เวลาภาวนาให้เอาที่จิตที่ใจของเรา ปล่อยวางไปหมด ประหนึ่งว่า **โลกทั้งโลกนี้**ไม่มีความหมายกับเรา เพราะเราไม่ยึด ไม่ยึดก็ไม่ทุกข์ ทุกข์เพราะยึดทั้งนั้นแหละ **นี่พระพุทเจ้าท่านไม่ยึด**

เราไปกราบท่านๆ ไม่ยึดนะ ท่านปล่อยวางมีแต่พุทโธ ผู้รู้ผู้ตื่นผู้เบิกบาน จิตบริสุทธิ์สะอาด เกลี้ยงไม่มีกิเลสเครื่องหมักดองในขันธสันดาน พุทโธจึงเป็น**วิสุทธิสันตान** พระสันดานบริสุทธิ์ สะอาดคือพระทัยเกลี้ยงเกลา ไม่มีกิเลสมาแผ้วพาน นี่เราทั้งหลายจึงต้องทำใจของเราให้มีพุทโธ อยู่กับใจของเรา ท่องเข้าไป พุทโธ หายใจเข้า หายใจออก สติจ่ออยู่ปล่อยวาง ๆ นี่เรียกว่าถึงธรรม

ถ้าไม่ปล่อยวางก็รู้ธรรม แต่ไม่ถึงธรรม

รู้ธรรมคือรู้จำ ถึงธรรมคือรู้จริง นี่เราทำให้เรา รู้จริงรู้แจ้ง พระพุทเจ้าจึงเป็นโลกวิทู รู้แจ้งโลก

โลกคืออะไร? คือหมู่สัตว์ หมู่สัตว์คืออะไร? คือผู้ยังติดข้องอยู่ ยังติดในเบ็ดคือเหยื่อ ที่มัน ล่อตาล่อใจ คือกามคุณทั้งหลายที่สัตว์ทั้งหลายยึดถือ ทั้งที่มันมีทุกข์มาก มีโทษมาก มีความ คับแค้นใจมาก มีความทรมานมาก แต่สัตว์ทั้งหลายก็ถือว่าดีว่า อันนั้นมันเลิศ อันนั้นมันประเสริฐ สัตว์ทั้งหลายจึงติดๆ อะไร ติดข้องที่เราคิดว่ามันเป็นที่สุดของใจเพราะเราเชื่อว่ามันดี เราก็วิ่งหา ถ้าใจมันถือว่าอันนั้นเป็นที่สุด พอใจในรูป เสียง กลิ่น รส โสภณูปะ ความพอใจในกิเลสนั่นเอง ท่านเรียกว่า **ติด**

พระพุทเจ้าท่านจึงสอนให้ปล่อยวาง ทำใจให้สว่างกระจ่างขึ้นมา สติกำหนดอยู่กับ ดวงจิตดวงใจของเรา นี่พระพุทเจ้าภายนอกเราก็เห็น

พุทโธ โลเก อุปปันโน พระพุทเจ้าอุบัติขึ้นในโลก พระพุทเจ้าภายในเราก็เห็น

ธัมโม โลเก อุปปันโน ธรรมะเกิดขึ้นที่ใจของเรา พระธรรมเราก็เห็นที่จิตใจของเรา

สังโฆ โลเก อุปปันโน พระสงฆ์อุบัติขึ้นที่ใจของเรา ใจเราสงบ ใจเราสว่าง ใจเราสบาย ไม่มีอะไรเป็นเครื่องคล่อง นี่เราก็เกิดปีติอิ่มอกอิ่มใจอิมทิพย์ในกุศลทานในศีล ในความดีที่เรา ได้ประพฤติปฏิบัติ ใจเราก็ **โสภโน** งาม ใจเรางาม “**ธรรมะโสภโน**” งามในธรรม “**กุศลโสภโน**” งามในกุศล งามเด่น งามยิ่ง สว่างยิ่งกว่าดวงเดือนดวงตะวัน นี่ใจสว่างเป็นอย่างนี้

ขณะอัญเชิญประดิษฐานบนพระแท่นสำรอง

วันนี้ใจเราสว่าง ใจเราสบาย ใจเราสงบ ใจเรามีธรรมะ เราไม่กลัวหนาว กลัวแดด กลัวร้อน ไม่กลัวว่าลำบาก นั่งตากฟ้านั่งตากหนาวก็ไม่กลัว จะกลัวอะไรก็คนเราเป็นนักเกิดนักตาย เกิดตายมาก็ครั้ง ถ้าจะกลัวก็เป็นบ้าทั้งนั้นแหละ คนหนึ่งตายล้านชาติ ร้อยล้านชาติ ล้านๆ ชาติ มันก็ยังน้อยไป เราเกิดเราตายมากกว่านั้นยิ่งกว่ารากไม้ เราจะไปกลัวอะไรกับความตายที่มันเป็นของเก่า มันไม่ใช่ของใหม่ เราจงกลัวกิเลสซึ่งเป็นของที่เราสร้างขึ้นใหม่ นั้นแหละน่ากลัว เกิดเจ็บตาย เกิดเท่าไร ตายเท่าไร กิเลสนั้นน่ากลัว

พระพุทธเจ้าท่านจึงสอนให้ปล่อยวาง กิเลสมาทางตาที่สำรวจรู้เท่ารู้ทัน กิเลสมาทางหู ที่รู้เท่ารู้ทัน จมูกลิ้นกายก็รู้เท่ารู้ทัน มีสติมาทางใจ สติของเราที่แนบอยู่กับตัวของเรา พญามาร คือกิเลสทั้งหลายก็มากวนไม่ได้ พญามารคือความตายก็มากวนไม่ได้ นางพญามาร นายพญามาร ที่ไหนก็มาครอบงำจิตใจของเราไม่ได้ เรามีธรรมะ ใจของเราเย็นสงบสว่างอยู่ท่ามกลางอก ใจเราโล่งโปร่งเบาสบาย กิเลสเครื่องเสียบแทงหัวอกหัวใจของเราก็ไม่มี

พระพุทธเจ้าประทับในใจของเราในจิตของเราๆ จึงกราบสนิท กราบถึงอกถึงใจ เราถึงธรรม เราเชื่อๆ จริงๆ อย่าไปเชื่อเล่นๆ อันนี้มันเป็นบาป เราไม่ทำ อันนี้มันเป็นบุญเราตะลุยเข้าไป ทำเลย นี่ผู้ถึงธรรมถึงศีล ถึงความดี ไม่ได้เกิดมาถึงกิเลส หาแต่เงินความดีมีนิดเดียว หาแต่ทรัพย์สิน หาแต่กิน หาแต่ปากแต่ท้อง กินแล้วชี้ทะเลลักออกมาก็ไม่เคยเห็นความสกปรกของตัว ให้เห็นธรรมถึงธรรม อย่าไปถึงกิเลส ถึงความโลภ ความโกรธ ความหลง

วันนี้อัญเชิญพุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน เสด็จมาที่พระธาตุจอมผา อัญเชิญพุทธะเข้าสู่ใจของเราๆ จึงสว่างาม เราจึงไม่กลัว ไม่กลัวกิเลส ไม่กลัวมาร ไม่กลัวความทุกข์ ไม่กลัวความจน ไม่หลงความมั่งมีศรีสุข ไม่หลงธาตุ ๔ ดิน น้ำ ลม ไฟ ไม่หลงชาติมนุษย์ เกิดมาแล้วหลงไม่รู้ตัว ตัวเองเป็นมนุษย์ เกิดมาไม่รู้ว่าคุณค่าของตัวเองไหน นั่นคือไม่เห็นธรรม ไม่รู้ธรรม ไม่ถึงธรรม

อัญเชิญให้ถึงธรรมที่จิตที่ใจของเรา ให้สว่างาม นั่งสมาธิ กำหนดจิตของเราให้มันเที่ยงแท้ ให้มันแน่นอน ตัดสินใจทำดี ตัดสินใจสร้างบารมี ไม่ตัดสินเป็นข้าของโลก เป็นข้าของกิเลส เป็นข้าของความทุกข์ ให้กิเลสเอาแสบเขี่ยน ให้กิเลสเอาโซ่ตรวนไปมัดไปผูก นั่นคนไม่ตัดสินใจสร้างบารมี ก็เลยเป็นข้า เป็นบอยให้กิเลสเหยียบหัวใช้ อยู่ทั้งวันทั้งคืน ตะลอนๆ นั่งก็กิเลสพานั่ง นอนก็กิเลสพานอน เกิดตายกิเลสความโลภความโกรธความหลง มันพาเป็นบ้าเป็นบอเพราะไม่ตัดสินใจ ไม่ได้สร้างบุญ ไม่ได้สร้างบารมี ความตระหนี่ถี่เหนียว ความโลภ โกรธ หลง มันบังเอาไว้มืด นี่ตัดสินนะ

ใครมาได้วันนี้ ได้ตัดสินใจเองได้ วางได้ ชนะได้ ประพฤติปฏิบัติได้ความภูมิใจ
ได้เอาพุทธะมาไว้ที่ใจของเรา ต้องตัดสินใจนะ สร้างบารมีเยอะๆ แยะๆ ทำไม่ถึง มันไม่ได้
ทำไม่ถึงเหมือนเดินทางไปไม่ถึง ไปไม่ถึงแล้วจะมีความหมายอะไร ไปให้มันเหนื่อยทำไม ทำทาน
ก็ไม่ถึงทาน ทำไปอย่างนั้นแหละไม่รู้จะได้อะไรบ้าง รักษาศีลก็ไม่ถึงศีล ศีลไม่ถึง ภาวนาก็ไม่ถึง

จงตัดสินใจเอาให้ถึงเอาทาน ตายให้มันตายไปซิกลัวอะไร นี่พระอาจารย์พาพูดพาทำ
ศีลก็รักษา ภาวนาก็นั่ง ตัดสินใจสร้างบำเพ็ญตัวของตัวเอง เกิดชาติหนึ่งตายไม่ถึงห้าครั้ง ตายครั้ง
เดียว นี่เข้าวัดฟังธรรมทำความดี เวลาเข้าวัดก็ตัดกิเลส เวลาไปกับโลกก็ไปลุยไปสู้ ทำการทำงาน

นี่ธรรมะก็เกิดขึ้นที่ใจของเรา อัญเชิญพุทธะ พุทธะตัดสินใจเลสนะ ไม่ให้กิเลสมาหลอก
มาก่อวนเราได้อีก ภาวนาพุทธะใจขึ้นมาทำให้มันสงบ ทำไมมันจะไม่สงบพระพุทธเจ้าก็เป็นคน
เราก็เป็นคน พระอรหันต์ทั้งหลายเป็นคน เราก็เป็นคน พระอริยสงฆ์ทั้งหลาย ก็ลูกบ้านนอก
คอกนาโดยส่วนมาก ทำไมท่านประพฤติปฏิบัติได้ ท่านก็เลี้ยงวัวเลี้ยงควายมาเหมือนเรานี่แหละ
หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ทำไมท่านถึงประพฤติปฏิบัติได้ ท่านไม่ได้วิเศษวิโสมาตั้งแต่เกิดสักหน่อย
ท่านก็ทุกข์ก็ยาก ซ้ำทุกข์ก็ยากเหมือนเรา ท่านฝึกท่านเอง **ตันโต เสฏโฐ มนุสเสสุ** ผู้ฝึกตนเองได้
ประเสริฐที่สุด

ให้คิดอย่างนี้ว่า ท่านยังประพฤติปฏิบัติของท่านได้นางวิสาขา อนาถบิณฑิกเศรษฐี
ท่านทำของท่านได้ เราก็ทำของเรา นี่ตัดสินใจ ใจเที่ยงๆ ใจมันๆ สร้างบารมี เมื่อตัดสินใจอย่างนี้

พุทโธๆ ไม่สงบไม่ถอย ปวดแข่งปวดขาปวดไป ไม่ตาย ลูกขึ้นเดินได้สบาย ไม่เป็นไร ไม่มีใคร
นั่งสมาธิแขนหักขาหัก ล้มตายไปขณะนั่งสมาธิก็หายากเหลือเกิน แทบจะไม่มี ไม่ค่อยเจอง่ายๆ

ฉะนั้น ท่านทั้งหลายนั่งสมาธิปวดแข่งปวดขาให้กิเลสมันปวดบ้าง ให้ความปวดอันนี้
มันปวดบ้างดี ทดลองมันดูบ้าง นี้นี้วิธีทดลองตัดสินใจ นั่งให้มันสงบ ทำใจให้มันสงบ จิตของเราอยู่
กับพุทโธ ไปไหนดังมา สติอย่าให้มันหนีไปจากความรู้ อันนี้คือฐานของจิต กำหนดใจของเราไว้
กำหนดใจของเราไว้ ทำสมาธิเสมอ

สุดท้าย มันตกลงปล่อยขึ้น สงบดังลงไป เราไปคาดไม่ได้นะ ว่านั่งสมาธิต้องสงบอย่างนั้น
ต้องได้อย่างนี้ ไปคาดไปหมายเป็นสัญญาอารมณ์ไม่ได้ ให้สติอยู่กับคำบริกรรมพอ ถึงเวลามัน
เข้าที่ของมันเลย สงบลงไปถึงฐานของจิตเย็นสบาย ไม่มีอะไร ปล่อยวาง โลกทั้งโลกเหมือนไม่มี
อะไร อ้าว! มีแค่นี้เหรอ! โลกทั้งโลกที่ใครก็อยากได้อีกดี จิตมันสว่างมันสบาย กายมันก็ว่าง
มันหายไปหมดเหลือแต่ผู้รู้ เย็นใจสบายดี เอ้า! ตายอยู่ไหน? เกิดอยู่ไหน? ทุกข์อยู่ไหน? จิตสงบ
แล้วมันไม่มีทุกข์ มันไม่มีเกิดมีตาย ไม่มีเจ็บ หากว่าตอนนั้นใครเอาไปตัดคอทิ้ง ก็ยังไม่ทราบ
เพราะมันอยู่กับอารมณ์ที่เป็นธรรม จิตอยู่กับความสงบนิ่งวางไปหมดนั้นมันเป็นอย่างนั้น

โอ้โห... มันมีค่าขนาดนี้ มิน่าพระพุทธเจ้าท่านถึงบำเพ็ญ ปราชัญญ์ทั้งหลาย ท่านถือ
ความบริสุทธิ์เป็นใหญ่ เพราะมันมีค่าเป็นที่ปรารถนาของจอมปราชญ์มีพระพุทธเจ้า เป็นต้น
นี้ผู้ใดประพฤติดิปฏิบัติอย่างนี้ได้ก็ย่อมเข้าถึงธรรม

พระมหาธีรนาถ ออกคิรี แสดงธรรมในวันอัญเชิญพระศรีอริยเมตไตรยเปิดโลกศรีภูผาสอง ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๗

ท่านทั้งหลายมาวันนี้มาประพฤติปฏิบัติมาวางกิเลสมาวางตัวร้ายที่มันยุ่ง อวิชชา เป็นตัวกัฏเฐจิตใจของเรา ดึงเราลงต่ำ เราไม่รู้เท่ารู้ทันมันนะ จำชื่อมันไว้นะ ไอ้โลก ไอ้โกรธ ไอ้หลง รู้ตัวมันแล้ว ถ้ายังทำลายไม่ได้ ให้หมายหัวมันไว้ อันนี้ราคะตัณหา อันนี้ความหลง ความมัวเมา ความยึดถือ ความยึดติด นี่เรารู้ชื่อมันแล้ว ดีแล้วนะ รู้หัวตัวมหาโจร โจรใหญ่คอยปล้นชีวิตจิตใจของเรา คอยดึงเราไปสู่นรก คอยพลัดพรากเราจากความดี นี่โจรใหญ่ เราหมายหัวมันไว้แล้ว นี่สักวันเราต้องทำลายมันให้ได้ พอเรารู้บ่อน รู้ที่อยู่ของมันแล้ว รู้ตำแหน่งของมันแล้วว่ามันอยู่ที่ไหน เราก็พุทโธๆ ไว้ในใจของเรา นี่แหละเป็นภาวนา เป็นธรรมาวุธ ในใจของเรา

เมื่อเรารู้ตัวเราก็กว้างมันปล่อยวางมัน จะโลกไปไหนตัวเราเองก็สละยังได้เลย จากะไปเลย โทสะโกรธไปทำไม ปล่อยวางเลย เมตตาเลย ฝึกเมตตาไว้ จะไปโกรธทำไม ฝึกเมตตา ความหลงนี้ปล่อยวางไปเลย ไปหลงมัวเมาทำไม เรารู้ตัวมันแล้วนี่ปล่อยวางมันคือฆ่ามัน ฆ่าไม่บาป คือฆ่าความโลภ ความโกรธ ความหลง ยิ่งฆ่ายิ่งได้บุญ ฆ่าไม่บาป ฆ่ากิเลสออกจากจิตจากใจ ตัดหัวมันประหารมัน รู้ชื่อรู้นาม รู้ตระกูลรฐชาติของกิเลสไปถึงโคตรเหง้าของมัน อวิชชา ตัณหา อุปทาน ทำลายรังของมันๆ ก็สูญสิ้น ไปจากจิตใจของเรา นั่นคือถึงธรรม

วันนี้เป็นความดีมากเหลือเกินที่ท่านทั้งหลายได้มารวมกัน ต้อนรับ อัญเชิญพระศรีอริยเมตไตรยเปิดโลกฯ สง่างามเหลือเกิน

ท่านทั้งหลายเป็นผู้หูดีตาสว่าง ใจสงบ ได้มาอยู่ร่วมในพิธีอันเป็นประวัติศาสตร์ ได้มาร่วมในพิธีอันทรงคุณค่า ซึ่งเป็นพิธีของพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ผู้ดีทั้งหลายท่านปฏิบัติเรื่อยมา เราได้มาร่วม ไม่เสียชาตินะ ที่ได้เกิดมาเป็นผู้เป็นคน ได้มาร่วมในกิจกรรมบุญอันยิ่งใหญ่

ธรรมะเกิดขึ้นกับตัวเรา จิตใจเรา ถ้าเราตัดสินใจไม่ได้ร่วมไม่ได้ทำ โอกาสนั้นก็ย้อนไปไม่ได้ บุญบารมีวาสนาก็หายไป แทนที่จะได้ไปร้อยชั่งพันชั่งก็เลยได้แต่นิดเดียวเท่านั้น นั่นเพราะเราเข้าไปนิดเดียวเท่านั้น นี่เหมือนวิ่งเข้าเส้นชัย ม้าฝีเท้าเร็วก็ย่อมละทิ้งม้าฝีเท้าช้า พระพุทธเจ้า ท่านตรัสว่า

“อปปมตโต ปมตเตสุ สุตเตสุ พุทธาคโร
อพลสสํ ว สีสสโส หิตวา ยาติ สุเมธโส ...”

“ผู้มีปัญญา มักไม่ประมาท เมื่อคนส่วนมากพากันประมาท
ตื่นอยู่ในเมื่อคนส่วนมากพากันหลับ เขาจึงละทิ้งคนเหล่านั้นไปไกล
เหมือนม้าฝีเท้าเร็ว วิ่งเลยม้าฝีเท้าช้าไปฉะนั้น”

บุญวาสนาบารมี คือ ฝีเท้าใครช้า ใครไม่ทัน ถูกละทิ้งไปแล้วอยู่ข้างหลังโน่น โดนไฟครอกเดียวตายอยู่ในหม้อนรกโน่น แต่ถ้าเป็นม้าฝีมือเร็ว ย่อมเข้าสู่เส้นชัย ชิตัง เม ชิตัง เม (เราชนะแล้ว) เป็นบทของธรรมที่พระพุทธองค์ทรงชนะมาร ชนะกิเลส พระอรหันต์ทั้งหลาย ท่านชนะ ท่านเป็นม้าฝีเท้าเร็ว ตาไว หูไว ใจเร็ว กับบุญ กับกุศล กับทาน กับศีล สมาธิ ปัญญา ใจ

ท่านฉลาด ใจท่านอาจหาญ ท่านก็ถึงธรรม

วันนี้พูดย่อๆ ที่เราทั้งหลาย ได้มารู้มาเห็นมาเป็นมาทราบ ในความดั่งงาม ได้มาเห็นพระรูป พระโฉมของพระศรีอริยเมตไตรยเปิดโลกศรัทธาสูง ที่จะเป็นพระพุทธเจ้าในอนาคตกาล เป็น ความดั่งงามเหลือเกินที่ท่านทั้งหลายได้มาประสบพบเห็น หากว่านอนกินนอนจมอยู่ที่บ้าน ที่เรือน ก็จะเห็นแต่กองมูตร กองคูล ซึ่งมนุษย์และสัตว์ทั้งหลายผู้หนาแน่นไปด้วยกิเลสไม่เคยเบื่อ เคยหน่าย แต่กลับนิยมชมชอบ

ท่านทั้งหลายได้ตัดสินใจละสิ่งเหล่านั้น ที่โลกเขาเป็นบ้าหลงมกมาย มาเป็นผู้ดำเนิน ตามทางสายธรรม เป็นทางอันประเสริฐเลอเลิศ ในจำนวนที่ท่านทั้งหลายได้มาอยู่ที่นี่ ไม่ได้มาก แต่มีคุณค่าเหลือเกิน เราได้มาเข้าเฝ้าองค์พระศรีอริยเมตไตรย และจะเป็นขวัญตาขวัญใจ **อนาคต กาล พุทธ โลก อุปันโน** พระพุทธเจ้าในอนาคตจักอุบัติขึ้นในโลก ก็จะเป็นที่พึง ของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลายและโดยเฉพาะพวกเรายังมีกิเลสอยู่ ยังต้องเที่ยวเกิดเที่ยวตาย เที่ยวรักเที่ยวชัง เที่ยวแค้น เที่ยวเจ็บ เที่ยวอะไรต่อมิอะไร เราได้ทำสิ่งที่ดีไว้ เราเที่ยวไปที่ไหน ที่นั่นก็จะปลอดภัยไร้กังวล

วันนี้ได้แสดงธรรมย่อๆ พูดถึงท่านพระศรีอริยเมตไตรย ให้ท่านทั้งหลายได้ฟัง พอเป็น คติธรรมเครื่องสอนใจ ดังได้แสดงธรรมะมาก็เห็นว่าพอสมควรแก่เวลา จึงขอยุติการแสดงธรรม ลงแต่เพียงเท่านี้ เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้ ๑

คนดีจริง
ไม่มีวัน
หยุด...ทำดี

ด. ชูเกียรติ

ตอนที่ ๕

สภาพเศรษฐกิจ สังคม ความเป็นอยู่ ในยุคพระศรีอริยเมตไตรย์

ยุคพระศรีอริยเมตไตรย์ สัตว์ที่เป็นคู่รักกันจะเป็นมิตรกัน
ท่านพระอาจารย์มหาธีรนาถ อคฺคธีโร ได้แสดงธรรมก่อนจ้งหัน เรื่อง ยุค
พระศรีอริยเมตไตรย์ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ไว้ว่า...

(๐๙.๐๘ น.)...พูดถึงบรรยากาศหนาวๆ ร้อนๆ เย็นๆ ไม่ได้เป็นพิษเป็นภัยหรอก ถ้าใคร
ไม่อยากจะหนาวไม่อยากจะร้อนก็ทำความดีเอาไว้ ไปเกิดยุคพระศรีอริยเมตไตรย์ ท่านไม่มีอากาศ
หนาวจัด ท่านไม่มีอากาศร้อนจัด ท่านไม่มีฤดูฝนจัด ...ท่านมีฤดูเดียวยุคพระศรีอริยเมตไตรย์
คือ“ฤดูสบาย” คือพอดี ๆ แปลกไหม?

ส่วนสภาพภูมิอากาศในยุคนั้น จะไม่มีช่วงที่อากาศหนาวเกินไปหรือร้อนเกินไป จะมีอยู่
เพียงฤดูเดียวเท่านั้น คือ ฤดูสบาย ตลอดทั้งปี ภูมิอากาศประเภท...อากาศวิปริต ฝนตกในช่วง
หน้าร้อน หรืออากาศร้อนในช่วงหน้าหนาว ภาวะโลกร้อน หรือมหันตภัยทางธรรมชาติ เช่น
แผ่นดินไหว น้ำท่วม อย่างในยุคปัจจุบัน จะไม่มีให้เห็นเลยแม้แต่บ่อย

อีกทั้งในยุคนั้น ฝนจะตกทั่วถึงกันในทุกพื้นที่ คือ จะตกทุกสิบห้าวัน และจะตกในช่วง
เวลาใกล้เคียง ดังนั้น วิกฤตการณ์ภัยแล้ง หรือคำพูดที่ว่า “ฝนตกไม่ทั่วฟ้า” จะไม่มีปรากฏให้เห็น
ในยุคของพระศรีอริยเมตไตรย์

ส่วนสภาพของห้วย หนอง คลอง บึง ในยุคนั้น จะมีน้ำเต็มเปี่ยมอยู่เสมอ ไม่มีวันพร่อง
หรือล้นท่วมให้ผู้คนที่ต้องเดือดร้อนอย่างในยุคของเรา ส่วนบริเวณริมฝั่งน้ำก็จะเต็มไปด้วยหาดทราย
สีขาวที่แลดูระยิบระยับ สวยงามสะอาดตา

นอกจากนั้น น้ำจากแหล่งต่างๆก็จะมีควมใส เย็น สะอาดบริสุทธิ์ และมีรสหวาน สามารถดื่มกินได้ทันที โดยไม่ต้องผ่านเครื่องกรองหรือเครื่องต้มเพื่อฆ่าเชื้อให้ยุ่งยากเหมือนในยุคปัจจุบัน

ทุกพื้นที่จะมีแต่ความชุ่มชื้นและความอุดมสมบูรณ์พอ ๆ กัน ต้นไม้ใบหญ้าต่างเขียวขจี แลดูงดงามไปทั่วทุกพื้นที่ ดอกไม้นานาพรรณต่างก็จะผลิดอกออกช่อส่งกลิ่นหอมรยระรื่นชื่นใจไปตลอดทั้งปี

...เราพาสร้างพระศรีอริยเมตไตรย์ จึงยกท่านขึ้นสู่ยอดพระธาตุดจอมผา วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๘ เวลา ๔ โมง ๖๐ นาที เพราะว่าท่านมีบุญเหลือหลาย มีบุญเหลือเกิน คนที่อนุสตรระลึกถึงท่านจึงสร้างท่านขึ้นมา

ยุคนั้นเป็นยุคแห่งคนดี คนสะดวก คนสบาย คนบุญไปเกิด คนบาปไปเกิดไม่ได้ ปฏิเสธคำว่าบาปๆ บุญๆ ปนกัน บุญล้วน คนบุญเต็มได้เกิด มนุษย์เหมือนสวรรค์ และก็สร้างบารมีพันทุกข์กันเป็นจำนวนมาก ท่านมีฤดูเดียวฤดูสบาย ไม่มีฤดูร้อน ไม่มีฤดูหนาว หากว่าพอดีเลยพอดี นิ่งก็พอดี นอนก็พอดี เย็นก็พอดี พอดีทุกอย่างทุกประการ สบาย คนไปเกิดก็ไม่มี คนพิการตาบอด หูหนวก ไม่มี คนตาบอดหูหนวกเป็นบ้าเป็นใบ้ไม่มี ในยุคนั้น ไม่มีคนพิการเลย

อีกทั้งคนและสัตว์ต่างๆที่เกิดขึ้นในยุคนั้น จะพูดจาภาษาเดียวกัน กล่าวคือ สัตว์สามารถพูดภาษามนุษย์ได้ มีเมตตาจิตต่อกัน ไม่คิดทำร้ายกัน และจะตั้งมั่นอยู่แต่ในสุจริตธรรม เพราะมนุษย์ทุกคน รวมถึงสัตว์ทุกตัว ที่เกิดขึ้นในยุคนั้น จะมีศีลห้าเป็นปกติ ดังนั้น พวกสัตว์ที่เป็นคู่เวรคู่กรรม อย่างเช่น กากับนกเค้า แมวกับหนู งูกับพังพอน เมื่อไปเกิดยุคนี้...ทั้งสองฝ่ายจะกลายเป็นมิตรกัน

โลกในยุคนั้น บริเวณพื้นที่ราบจะมีลักษณะราบเรียบสม่ำเสมอเป็นหน้ากลอง ในทุกๆพื้นที่ พูดได้เลยว่า...ไม่มีพื้นที่ใดในโลกที่จะมีลักษณะขรุขระ หรือเป็นหลุมเป็นบ่อ เหมือนอย่างโลกในยุคปัจจุบัน

นั่นเห็นไหมละ ยุคคนบุญ เห็นไหมละ ฟังเอาฟังให้เป็นบุญหูบุญใจ

ยุคคนบุญ ไม่มีหว่ากะเทย หญิงเป็นชาย ชายเป็นหญิง ไม่มีนะ ไม่มีเป็นทอมเป็นดี้ เป็นกะเทย เป็นเกย์ เป็นอะไรพวกนี้ไม่มี ชายก็ชายแท้ หญิงก็หญิงแท้ เป็นความดีหมด ทำความดีก็ไม่มีอิจจาริชยา กัน มีใครยาวสาวได้สาวเอา ก็ไม่มี ทุกคนพอใจในความดี ยุคนั้นเป็นอย่างนี้ มีแต่ความดีล้วนๆ

นี่จึงสร้างฯ มาเพื่อจะมาพูดให้ท่านทั้งหลายได้ฟัง ทำตัวเป็นคนดีอย่างนั้นนะ ไม่มีความรังเกียจกีดกันกัน และสัตว์ทั้งหลายที่เป็นศัตรูกันก็จะเป็นมิตรกัน งูกับพังพอนนี้เคยกัดกันก็จะ

เล็กกัดกัน หมากับแมวมันกัดกัน มันก็จะไม่กัดกันยุคนั้น สัตว์ที่เป็นอริศัตรูกันไม่ไปกัดกันนะ อยู่กันเป็นเพื่อนกันเลย ผู้คนในยุคนั้น ล้วนหมั่นชวนชวาททำแต่กุศลกรรมเพียงอย่างเดียว จะไม่มีการเบียดเบียนหรือแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกัน และปราศจากการเข่นฆ่ากันโดยสิ้นเชิง

คนที่จองเวรกันมาเกิดแล้วไล่ตีไล่ฆ่ากัน เอาปืนไล่ยิงกันไม่มีนะ ยุคพระศรีอริยเมตไตรย ไม่มี! สัตว์ที่เคยเป็นอริกัน กบเคยกินงูไม่มีแล้ว พังพอนกับงูไม่มีแล้ว ไม่มีแล้วที่จะมาเป็นศัตรู ฆ่าทำลายกัน ไม่มีแล้ว มีแต่เป็นมิตรกันดีกัน นั่นนะยุคความดี ทำใจให้เป็นแบบนั้น แบบยุค ท่านนั้นแหละ

...พระศรีอารีย ยุคท่านมีแต่คนดีคนบุญไปเกิด มีแต่คนที่ตั้งใจทำดี นี่เราสร้าง สร้างใจของเราขึ้นมาซะก่อนนะ สร้างจิตของเราขึ้นมาซะก่อนให้มันดีอย่างนั้นแหละ มีแต่เมตตา มีแต่กรุณา มุทิตา อุเบกขา ยุคความดีเกิด ไม่มีโจร ไม่มีผู้ร้าย ไม่มีใครมาจذب่านจัดเรือน ไม่มีใครมาทำตาทะมึนตึงใส่กัน คนนี้หยาบคนนี้ชั่ว คนนี้กักขฬะ คนนี้ไปพาลให้คนนั้นคนนี้ปวดเคียร เวียนเกล้า คนนั้นไปแกล้งคนนั้น ไม่มี!

สัตว์มีพิษทั้งหลายก็ไม่มากัดมนุษย์นะ สัตว์ก็เป็นสัตว์ของมันไป อยู่กินของมันไปตามเรื่องของมัน นั่นแหละบุญเรียกว่าบุญ พระพุทธเจ้าของเราพระองค์ตรัสเอาไว้ บอกเอาไว้สอนเอาไว้หมด ว่ากาลข้างหน้าจะเป็นอย่างนี้ๆ เรียกว่าพุทธญาณ ญาณของพระพุทธเจ้ายาวไกลไปขนาดนั้นแหละ รู้ประหนึ่งว่าเห็นอยู่ต่อหน้าต่อตาเรียกว่าญาณ อนาวรณญาณ ไม่มีที่สิ้นสุด คือญาณหยั่งทราบของพระพุทธเจ้าของเรา นั่นแหละคนบุญเป็นอย่างนั้น

...เราก็ทำให้เป็นคนบุญในวันนี้แหละ ไม่ต้องรอในวันนั้น จะได้สิ้นกิเลสหรือไม่สิ้นก็ได้ ไปเกิดในยุคท่านบ้าง แต่วันนี้ต้องทำให้ได้อย่างนั้น ทำใจให้เป็นอย่างนั้น ทำใจให้เป็นบุญเป็นความดี สร้างจิตของตัวเองให้มันแกร่งในทางที่ดี อย่างที่บอกกันแหละ คนจะงามจะดี

๑. ขันติ ความอดทน

๒. โสรัจจะ ความสงบเสงี่ยม

ธรรมคัมภีร์ครองโลก โลกบาลหัวของเรา “กบาล” ภาษาเขมร กบาลสะเปก กะบาล กะบาลหัวนั้นแหละ

๑. ทิริ ความละเอียดใจ

๒. โอตตปปะ ความเกรงกลัวต่อบาป เราต้องตั้งแต่เป็นเณร ท่องไปหมดไล่ไปเป็นเล่มๆ จำเอามาสอนบอกความจริง ความที่พระพุทธเจ้า พระองค์ตรัสเอาไว้ให้เราน้อมนึกใส่ใจจิตใจของเรา อย่าแข็งข้อกับบรรดากับศิลาภิธรรม อย่าแข็งกระด้างกับผู้มีบุญมีคุณ ผู้มีความดี ผู้ให้ร่มให้เงา

ให้คิดให้อ่าน ถ้าจะฝึกตัวฝึกให้มันได้ ขนาดสัตว์เสือช้างพระพุทธเจ้าพระอรหันต์ท่านยังฝึกมันได้
เลย ขนาดไหนท่านยังฝึกมันได้ เราไม่ใช่สัตว์เราเป็นคน ต้องฝึกตัวเราเองได้ ต้องฝนตัวเราเองให้
มันแหลมคมฉลาด มีสติปัญญาได้นะ พุดให้ท่านทั้งหลายได้ยินได้ฟัง ถึงคุณงามความดีที่ต้องทำ
ในจิตใจของเรา

ฉะนั้นเราไม่เห็นมันหรือ มันแหลมคมอย่างที่เราสอนให้ฟัง พุดในปฏิสันถารธรรม
ตอนเช้า โลก โกรธ หลง เราจะนั่งหาตัวนี้หามันไม่เจอนะ เวลานั้นอยู่อย่างนี้ มันไปไหนวะ
โลกไม่เห็นโลกเลย โกรธไม่เห็นโกรธเลย หลงไม่เห็นมันหลงเลย เวลาจะนั่งหาตัวมัน
นั่งไม่เจอนะ มันหายหน้าหายตาไปไหนก็ไม่รู้ มันฝังอยู่ในขันธสันดาน มันหลบซ่อน มันทับ
ซ้อนอยู่ที่จิตของเรา ตัวที่คิดว่ามันไปไหนๆ นั่นแหละคือตัวโลก ตัวโกรธ ตัวหลง คือจิตนั้นแหละ
มันฉลาดแหลมคมขนาดนั้นแหละกิเลส ถ้ามันมาเป็นเรา เราไปเป็นมัน เป็นตัวเดียวกันแล้ว
จะหามันเจอยังไง ก็ตัวเราตัวโลก ตัวเราตัวโกรธ ตัวเราตัวหลง ตัวเราก็เกิดกับโลก โกรธ หลง
เรากับมันเป็นตัวเดียวกัน ถ้าจะหามันจะหาเจอยังไง

นี่พระพุทธเจ้าจึงสอนกรรมฐาน อานาปานสติ สติปัฏฐาน สติจ่อลงไปใน กาย เวทนา จิต
ธรรม ถึงจะไปทันมันนะ ไม่งั้นไม่ทันมันง่ายๆ มองหามันนี่ โอ้! กูโลกตรงไหน กูโกรธตรงไหน
กูหลงตรงไหน หาไม่เจอ นั่น ก็ตัวเองกับมันเป็นตัวเดียวกันจะหามันเจอได้ยังไง มันฝังอยู่ในดวงจิต
ในขันธสันดาน พระพุทธเจ้าจึงเป็นวิสุทธิสันตानุ สันดานบริสุทธิ์ ว่ากันไปถึงอย่างนั้นเลยเชียว
นี่แหละพุดเป็นธรรมให้ท่านทั้งหลายได้ยินได้ฟังกัน ๐

๕
เห็นตาน

๕
เห็นธรรม

D. Jang

วัดป่าภูผาสอง

(ประวัติย่อโดยสังเขป)

วัดป่าภูผาสอง ตั้งอยู่บริเวณ “เขาช้างล้วง” ตามแผนที่ทหารหรือที่ชาวบ้านรู้จักกันในนามว่า “เขาเจ้าพ่อ” หมู่ ๘ ตำบลมะเกลือใหม่ อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา พื้นที่เป็นป่าดิบแล้ง เป็นเทือกเขาภูหลวง มีความสูง ๗๖๐ เมตรจากระดับน้ำทะเล เป็นป่าต้นน้ำลำธารที่ไหลหล่อเลี้ยง ไปยังน้ำตกวะภูแก้ว น้ำตกหินเพลิง อ่างซับประดู่ และหล่อเลี้ยงชาวบ้านในบริเวณโดยรอบในเขต ติดต่อ ๔ อำเภอ คือ สูงเนิน สีคิ้ว ปากช่อง ปักธงชัย

• ที่มาของคำว่า “เขาเจ้าพ่อ” (วัดป่าภูผาสอง) •

บริเวณหน้าผาสอง เดิมมีต้นไม้ เครือไม้ ใบเฟิร์นปกคลุมโดยแน่นหนา มองไม่เห็นแม้กระทั่ง ลานหิน เมื่อรู้เครือไม้ใบใหญ่เหล่านั้นออกทำความสะอาดจึงเห็นมีหินเรียงตั้งเป็นวงกลมแปด ก้อน ตั้งอยู่ตรงกลางอีกหนึ่งก้อน (รวมเป็น ๙ ก้อน)

บางคนก็กล่าวว่าเป็นหินโต๊ะกินเลี้ยงเจ้าพ่อ

บางคนมีนิสสัยในทางธรรมก็ว่า ลานหินพระอริยเจ้า เป็นโลกุตระธรรม ๙ ประการ

หิน ๘ ก้อนรอบๆ นั้น หมายถึง อริยมรรค ๔ อริยผล ๔ ส่วนก้อนที่อยู่ตรงกลาง หมายถึง พระนิพพาน (มรรค ๔ ผล ๔ นิพพาน ๑*)

นายพรานเข้ามาล่าสัตว์ก็จะอาศัยเพิงถ้ำและเพิงหินบริเวณแห่งนี้เป็นที่พักอาศัย ลักษณะ การตั้งหินน่าจะเป็นฝีมือมนุษย์ในสมัยโบราณ เมื่อพวกพรานเข้ามาพักในเวลาค่ำคืนมักจะนอน เพื่อนอนฝัน หรือในบางครั้งยังได้ยินเสียงพวกกายทิพย์พูดคุยกัน ในบางวันที่ตรงกับวันพระจะมี แสงเป็นดวงกลมสีขาววนลุลอยเด่น ผ่านไปผ่านมาเป็นที่น่าอัศจรรย์และน่าเกรงกลัว จึงทำให้ จิตใจสะท้อนหวั่นไหว

เล่ากันว่า นายพรานบางคนทีเข้ามาในบริเวณนี้ แม้จะเคยล่าช้าง ล่าเสือมานับเป็นร้อย แต่เมื่อมาพักอยู่บริเวณแห่งนี้ จิตใจที่แข็งแกร่งกลับกลายเป็นหวั่นไหว พรานบางกลุ่มแม้เดินทางมาด้วยกันยังตาฝ้าฟางมองเห็นพวกเดียวกันเป็นสัตว์ ใช้ปืนยิงกันเองถึงอาการปางตายก็มี

บางคนเมื่อมีคนไปเล่าถึงความศักดิ์สิทธิ์ของเทพเจ้าแห่งภูผา ก็ไม่เชื่อ ซ้ำยังเดินทางมาทำทลายลบหลู่ ดูหมิ่น เพื่อนฝูงห้ามเท่าไรก็ไม่ฟัง เมื่อเขาเดินทางกลับออกจากป่าพร้อมๆกับเพื่อนๆ มีงูเห่าตัวใหญ่มีพิษมาหล่นลงมาจากต้นไม้ แล้วรัดเขาไว้ทั้งตัว เพื่อนๆ ต่างวิ่งหนี ทิ้งเขาไว้กลางป่าเพียงคนเดียว เขาได้ร้องขอความช่วยเหลือ แต่ก็ไม่เป็นผล จึงตั้งจิตขอขมา งูนั้นจึงได้คลายออกและเลื้อยหายเข้าไปในป่า เขาจึงรอดตายแบบหวุดหวิด แต่มีสติไม่สมประกอบตั้งแต่บัดนั้นมาจนถึงปัจจุบันนี้

ด้วยเหตุแห่งสิ่งต่างๆ ที่ดลบันดาลให้เป็นไปต่างๆ นานา และด้วยความศักดิ์สิทธิ์ของเทพเจ้าแห่งภูผา ทำให้พวกเหล่าพรานไม่กล้าล่าสัตว์และฆ่าสัตว์ในบริเวณหน้าผาสองและบริเวณแห่งนี้จึงถูกขนานนามว่า “เขาเจ้าพ่อ” คือวัดป่าภูผาสองในสมัยปัจจุบันนี้

ปีพุทธศักราช ๒๕๒๓-๒๕๒๔ ชาวบ้านจากทางอำเภอขามสะแกแสง อำเภอคง อำเภอโนนไทย และในที่อื่นๆ ในจังหวัดนครราชสีมา ได้เข้ามาจับจองที่ทำมาหากิน ปลูกมัน ปลูกข้าวโพด ตัดต้นไม้ ปลูกกล้วยขาย กระจายกระจายอยู่ตามหุบเขา ซึ่งเป็นป่าดิบ มีแหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์ มีสัตว์มากมาย เช่น เสือ หมี เก้ง วัวแดง กระตัง เลียงผา ฯลฯ เป็นต้น ซึ่งในขณะนั้นรัฐบาลยังไม่ได้ประกาศเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ป่าแห่งนี้ขณะนั้นรัฐบาลให้เอกชนเข้ามาทำสัมปทาน จึงเป็นการเปิดช่องทางให้ราษฎรที่ไม่มีที่ทำกินเข้ามาจับจองหาที่ทำกินและที่อยู่อาศัย จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ป่าแตก จากป่าที่อุดมสมบูรณ์จึงค่อยๆ กลายเป็นป่าเสื่อมโทรมลงไปโดยลำดับ

ในขณะนั้นชาวบ้านที่เข้ามาจับจองที่ดินต้องใช้ความอดทนมาก บางคนก็เป็นไข้ป่าตาย บางคนอดทนสู้ไหวก็อยู่ได้จนมาถึงปัจจุบัน

ปีพุทธศักราช ๒๕๒๕-๒๕๒๗ เมื่อมีชาวบ้านอยู่กันอย่างมีพระรัตนตรัยท่านละเวียนเข้ามาหาที่พักปฏิบัติธรรม ตามป่าเขา ถ้ำ เจ้ามหา อาศัยชาวบ้านป่าเพื่อโคจรภิกขาจารบิณฑบาต

ซึ่งบริเวณวัดป่าภูผาสูงนี้เอง เป็นสถานที่
พระฝ่ายวิปัสสนากรรมฐานท่านนิยมเดิน
ธุดงค์ มาพักปฏิบัติธรรมอยู่เสมอ แต่ใน
ขณะนั้นท่านยังอาศัยจอมผา จอมถ้ำ ร่มไม้
ลานหิน เพิงหินพักอาศัย ไม่มีกุฏิเสนาสนะ
ที่ถาวร โดยเฉพาะศิษย์สายกรรมฐานของ
ท่านพระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต ท่านนิยม
ธุดงค์มาปฏิบัติธรรมเป็นเนืองนิตย์

ปีพุทธศักราช ๒๕๒๘-๒๕๓๐

เมื่อพระราชสังวรญาณ (หลวงพ่อพุทธ ฐานิโย) ได้เริ่มสร้างวัดวะภูแก้ว โดยการส่งพระอาจารย์เจต
ทีхайโก ซึ่งเป็นลูกศิษย์มาประจำอยู่ที่สำนักวัดวะภูแก้ว พระอาจารย์เจตนี้เองท่านมีนิสัยชอบ
เที่ยวภวนาตามป่าตามเขา จึงเดินทางขึ้นมาเที่ยวธุดงค์กรรมฐานที่บริเวณภูผาสูงเป็นอาจิณ และ
ต่อมาท่านได้ชักชวนพระเพื่อนสหธรรมิก คือพระอาจารย์ใจ ขึ้นมาปฏิบัติธรรม ณ สถานที่แห่งนี้

ปีพุทธศักราช ๒๕๓๑-๒๕๓๒ หลวงพ่อพุทธ ฐานิโย ท่านมาจำพรรษาอยู่ที่วัดวะภูแก้ว
เป็นที่ศรัทธาของประชาชน เมื่อชาวบ้านดงมะไฟเดินทางไปทำบุญ ท่านมักจะสอนเป็นเชิงกำชับ
ว่า “ข้างบนมีป่ามาก ให้ช่วยกันรักษานะ อย่าไปตัดไปฟันมันทั้งหมด ให้เหลือไว้เป็นป่าใหญ่ๆ
หลวงพ่อก็มีโอกาสจะขึ้นไปดู” เมื่อหลวงพ่อพุทธท่านสั่งอย่างนั้นด้วยความศรัทธาจึงรับปากท่าน
ว่า “จะร่วมกันรักษาหวงแหนเอาไว้”

ปีพุทธศักราช ๒๕๓๓-๒๕๓๔ พระอาจารย์ใจ ซึ่งเป็นลูกศิษย์ของหลวงพ่อพุทธพร้อมคณะ
ศิษย์วัดป่าสาละวันที่ปรารถนาจะอยู่ป่าอยู่เขาจึงเดินทางขึ้นมาจำพรรษาที่บริเวณภูผาสูง นับว่า
เป็นพระยุคแรกๆ ที่เข้ามาอยู่จำพรรษา ณ เสนาสนะป่าแห่งนี้

ต้นปีพุทธศักราช ๒๕๓๕ เจ้าหน้าที่ป่าไม้เข้าใจผิดว่า พระจะเข้ามาบุกรุกทำลายป่า
ซึ่งในขณะนั้นมีกระแสน้ำที่พระบุกรุกป่าอนุรักษ์กำลังดัง เจ้าหน้าที่จึงขึ้นมาขับไล่พระ แม่ชี และ
ชาวบ้านออกจากป่า พระและแม่ชีได้เดินทางออกจากป่า แต่ชาวบ้านไม่มีที่ไปจึงอดทนอยู่ต่อสู้
เพื่อรักษาสิทธิ์ที่ควรจะได้ครอบครองที่ดิน เพราะเข้ามาอยู่ก่อนประกาศเป็นป่าสงวนแห่งชาติ
ปี ๒๕๒๕

กลางปีพุทธศักราช ๒๕๓๕-๒๕๓๖ แม้ว่าพระเณรและแม่ชี จะถูกไล่ออกไปแล้ว แต่ก็
มีพระเข้ามาอยู่จำพรรษาแบบชั่วคราว ไม่ได้ถาวรอะไร มาอาศัยป่าเพียงเป็นที่พักปฏิบัติธรรม

เนื่องจากว่าป่าภูผาสสูงไม่มีเจ้าของอยู่รักษา การตัดไม้ทำลายป่าจึงเป็นไปอย่างสนุกสนาน

ต่อมาพระบางกลุ่มเมื่อเห็นการตัดไม้ทำลายป่ามากมายอย่างนั้น จึงรวมกลุ่มกันนำผ้า จีวร สบง ไปพันผูกไว้รอบต้นไม้ คือการบวชต้นไม้ ขอร้องไม่ให้พวกทำลายป่าตัดต้นไม้ ก็ได้รับ แต่เสียงหัวเราะเยาะเย้ยหยัน บ้างก็ว่า “ต้นไม้นี้พระไม่ได้มารดน้ำไว้ มันโตขึ้นมาเอง ภูจะตัด พระอย่ามายุ่ง”

พระบางองค์ด้วยความรักต้นไม้ จึงก้มลงกราบคนที่ตัดไม้ ขอความเมตตา ว่ากรุณา อย่าได้พากันตัดต้นไม้ แต่ก็ไม่เป็นผล คนเหล่านี้ใจยักษ์มาร ผีซาตานทำลายป่าเข้าสิง หัวใจพระ จึงมีแต่น้ำตาตกใน ปลงธรรมสังเวชในใจไปวันๆ อยู่มาไม่นานนักเสนาสนะป่าภูผาสสูง จึงเป็นที่พักสงฆ์ที่รกร้างว่างเปล่าจากสมณะอยู่อาศัย ชาวบ้าน ผู้เฒ่าเฒ่าก็จิตใจว่าเหว

ปีพุทธศักราช ๒๕๓๗ พระอาจารย์มหาธีรนาถ อคฺคธโร ซึ่งเป็นสัทธีวาทิกของหลวงพ่อกุฑ ฐานิโย และเป็นศิษย์ที่เคยอยู่อาศัยกับครูบาอาจารย์กรรมฐานมาหลายรูป เช่น

หลวงปู่บุญกอง ปภสฺสโร วัดป่าประดามงคล อำเภอคำชะอี จังหวัดยโสธร ซึ่งเป็นศิษย์รุ่นใหญ่ ของหลวงปู่เสาร์ กนฺตสีโล

หลวงปู่ผัน ปาเรสโก วัดป่าหนองไคร้ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร ซึ่งเป็นศิษย์รุ่นใหญ่ ของหลวงปู่มั่น ฐริทตฺโต

หลวงปู่เหรียญ วรลาโภ วัดอรัญญบรรพต อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย ซึ่งเป็นศิษย์ของหลวงปู่มั่น ฐริทตฺโต

หลวงตามหาบัว ญาณสมฺปนฺโน วัดป่าบ้านตาด อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ซึ่งเป็นศิษย์ที่สำคัญยิ่งของหลวงปู่มั่น ฐริทตฺโต

หลวงปู่เจี๊ยะ จุนฺโท วัดป่าภูริทัตตปฏิปหาราม อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี ซึ่งเป็นศิษย์ที่สำคัญยิ่งอีกรูปหนึ่งของหลวงปู่มั่น ฐริทตฺโต

พระอาจารย์มหาธีรนาถ อคฺคธโร ได้เดินทางมาพักที่วัดวะภูแก้ว ประดิษฐานแสวงหาที่สงบ สดุดีทำสมาธิภาวนาตามสมณวิสัย เมื่อมีพระเพื่อนมาเล่าให้ฟังว่า ภูเขาข้างบนโน้น คือ ภูผาสสูง เป็นป่าดงดิบ มีต้นไม้ใหญ่ ผู้คนไปไม่ถึง ต้องออกมาบิณฑบาตไปกลับเป็น ๑๐ กิโลเมตร จึงเกิดความสนใจขึ้นมาในทันที แต่ท่านก็เก็บไว้ในใจ

พอตกกลางคืนเข้าจำวัด ท่านเกิดนิมิตฝันเห็นบริเวณภูผาสสูง มีต้นไม้หน้าผาสสูง เจ็ดมถาลานหิน ๙ ก้อน เหมือนดูในจอทีวี สว่างกระจ่างชัด เป็นประหนึ่งว่าไม่ได้ฝัน ราวกับว่ามาประสบ

พบเห็นด้วยตัวเอง

ท่านพระอาจารย์มหาธีรนาถจึงเดินทาง
จุดศจากวัดวะภูแก้วขึ้นมาบริเวณภูผาสูง เมื่อมา
ถึงที่นั่นแล้ว สิ่งที่เห็นในฝันกับสิ่งที่พบอยู่ต่อหน้า
ต่อตาเป็นประหนึ่งว่าเป็นสิ่งเดียวกัน จึงเกิดความ
ความอัศจรรย์ใจเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นจึงจัดแจงที่พักใต้
เงื้อมถ้ำผาสูง ในเวลาพลบค่ำปรรณนาจะทำสมาธิ
ภาวนา แข่งกับเสียงสัตว์ป่าที่ร่ำร้อง โดยกระหึ่มใจ
ว่า “เราได้ที่ดี สงบ เหมาะแก่การทำสมาธิ ตาม
สมณะวิสัยแล้ว” แต่เมื่อทำสมาธิได้ไม่นานนัก เสียง
เลื่อยยนต์ ล้มต้นไม้ดังครืนๆ สนั่นไปทั่วป่า เหมือน
บ้านเมืองนี้ไม่มีกฎหมาย เป็นบ้านป่าเมืองเถื่อน จึง
ได้แต่ทอดถอนใจอยู่เพียงลำพัง

เมื่อท่านอาจารย์มหาฯได้อยู่ภูผาสูงมาเป็น
เวลาแรมเดือน ท่านจึงคิดว่าเราน่าจะเดินชมภูผา
ป่าเขาบ้าง ว่ามันเป็นยังไง ป่านี้ให้คุณแก่เรามีใช้อยู่
เราก็ควรจะให้คุณแก่ป่าบ้างตามสมควรแก่นิสัยและ
บุญวาสนา

เมื่อออกเดินเที่ยวชมป่า ยิ่งเข้าไปป่าลึกเท่าใด ได้เห็นต้นไม้ที่ถูกตัดโค่นล้มระเนระนาด
มากเท่านั้น เป็นที่น่าสลดสังเวชจิตเหลือประมาณ ประหนึ่งว่า มหาเทพอันชั่วร้ายแห่งมวล
มนุษยชาติกำลังร้ายราทำเพลงโศกาดูร น้ำตาแห่งรุกขเทพร่ำไห้ น้ำใจที่เคยเอื้ออาทรต่อกัน
ระหว่างมนุษย์กับเทวดา ป่าและเขาเหือดหาย เกิดศึกสงครามการตยุทธ์ จองเวรกัน
ไม่รู้จักจบสิ้น คนทำลายป่า ป่าทำลายคน ธรรมชาติผันแปร รุกขเทพไร้ที่อยู่อาศัย ภูมมเทว
ร่ำไห้ ไร้บ้านเรือน สัตว์ป่าย้ายถิ่น นกย้ายรัง ลิงกระбудหุดร้องเพราะความกลัว มวลมนุษย์
แล้งทั้งน้ำใจและน้ำกิน

อาวุธปืนและหอกหาวที่แหลมคมกำลังพุ่งไปปักที่หน้าอกเหล่าสัตว์และต้นไม้ที่สูง
ระฟ้าให้ฉิบหายวายวอด เหล่าสัตว์ที่วิ่งอยู่ เดินอยู่ บินอยู่ หากินอยู่ ก็พลันล้มลง ตกลง
ตายลง ด้วยความเจ็บปวด

มวลต้นไม้ที่มีใบเขียวสด สูงระฟ้าทำทนายแสงเดือน แสงตะวัน เป็นที่อาศัยของเหล่าสัตว์จตุบาทวิบาท (สัตว์ ๒ เท้าและ ๔ เท้า) ก็พลันมีใบเหือดแห้งและล้มลงคงเหลือเพียงตอและกิ่งก้าน ที่โคนล้มทับถมบริเวณใกล้เคียงให้ราบพนาสุญ

เมื่อท่านพระอาจารย์ได้เห็นดังนั้น เกิดความสลดหดหู่จิต จึงขึ้นนั่งสมาธิอยู่บนขอนไม้ใหญ่ๆ เทียมอก ที่เพิ่งจะถูกโค่นล้มลงได้ไม่นานนัก ท่ามกลางป่าในเวลาสายัณห์ พลังได้ยินเสียงหมุ่นมนุษย์ผู้โลกจัดแว่วๆ มาทางจิตสมาธิแต่ไกลว่า

“ฉันจะเอาต้นนั้น ฉันจะเอาต้นนี้ ต้นนี้ฉันจอง”

อีกคนหนึ่งก็ตอบว่า “ใครตัดก่อนได้ก่อน”

และได้ยินเสียงแว่วมาจากที่สูงว่า “ท่านผู้ทรงพรต... ขอท่านช่วยพวกผมหน่อยซิ บ้านเรือนผมพังหมดแล้ว ผมไม่รู้ว่าจะไปอยู่ ณ ที่ใด ป่าเขาใหญ่ เขาก็จองกันเต็มหมดแล้ว”

ท่านพระอาจารย์มหาฯ จึงตอบในจิตนั้นว่า “เออ... เพื่อนร่วมสุขและทุกข์ทั้งหลาย เราจะช่วยท่าน แต่ท่านก็ต้องช่วยเรา เราทั้งสองต้องช่วยกัน”

ทันใดนั้นเองเสียงกระบุดเสียงชะนิ นกเงือก กระรอก กระแต ก็ส่งเสียงร้องลั่นขึ้นพร้อมกันสนั่นไปทั่วไพร เป็นที่น่าอัศจรรย์ใจ ประหนึ่งว่ามีความหวังในการรักษาป่าให้กลับคืนมาเป็นอย่างเดิมได้อีก แต่ต้องใช้เวลาในการเยียวยา

ในปีนั้นเองท่านอาจารย์มหาฯจึงตัดสินใจอยู่จำพรรษาที่บริเวณเสนาสนะป่าภูผาสองเพียงลำพัง และท่านอาจารย์มหาฯได้กล่าวย่ำว่า “นี่เป็นมูลเหตุที่แท้จริงที่เราได้อยู่จำพรรษาที่วัดป่าภูผาสอง และได้สร้างเสนาสนะและปฏิบัติการรักษาป่าอย่างเต็มรูปแบบเป็นต้นมา” ส่วนเนื้อความที่เหลือไม่สามารถอธิบายได้หมดในที่นี้

เมื่อพระอาจารย์มหาฯ ได้อยู่จำพรรษาที่วัดป่าภูผาสองแล้ว จึงนำความนี้ไปกราบเรียนพระอาจารย์คือหลวงพ่อกุศล จาณิโย ถึงเหตุแห่งความสุขและความทุกข์ที่จะอยู่จำพรรษา ณ เสนาสนะป่าแห่งนี้ หลวงพ่อกุศล จาณิโย ท่านได้กล่าวสั่งสอนว่า...

“ท่านมหา... ท่านต้องสำรวมระวังตัว ท่านให้ดี ที่เขาสูงแห่งนี้เป็นสถานที่สำคัญ ท่านจงอยู่ปฏิบัติธรรมที่นั่น ที่นั่นเหมาะสมสำหรับ

ท่าน ถ้าเขาไม่มาถืบตกหน้าผากก็อย่าหนี ขอท่านจง
จำคำพูดของผมไว้ให้จงดี”

ในกาลต่อมา พระอาจารย์มหาฯ จึงเข้าไป
กราบเรียนหลวงปู่เจี๊ยะ จุนโท ผู้เป็นพระอาจารย์อีก
รูปหนึ่งว่า

“ขณะนี้เกล้าฯ ได้มาสร้างวัดอยู่ที่ภูผาสูง
โคราช จะเป็นสุขหรือเป็นทุกข์ จะอยู่รอดปลอดภัย
หรือไม่อย่างไร ขอท่านพ่อผู้มีหูตาสว่างทั้งข้างนอก
ข้างในได้โปรดเมตตาอบรมสั่งสอนชี้แนวทางด้วย”

เมื่อหลวงปู่เจี๊ยะได้ฟังดังนั้น ท่านนั่งพิจารณา
อยู่ครู่หนึ่งแล้วจึงกล่าวว่า “ท่านจงอยู่ที่ป่าแห่งนี้ ๑๐
ปีแรก อย่ายุ่งเกี่ยวกับใครหรือผู้ใด ให้หมั่นภาวนา
อย่างเดียว จะประสบผลที่ดั่งใจ แต่ถ้าท่านออกมา
ยุ่งกับผู้คนก่อน ๑๐ ปีแรกชีวิตของท่านจะมีแต่เรื่องยุ่งๆ ไม่เลิก” เมื่อหลวงปู่เจี๊ยะท่านสั่งสอน
เสร็จแล้วท่านก็หัวเราะด้วยความเมตตา แล้วท่านยังกล่าวย้ำเสริมอีกว่า “ถ้ามีโอกาสจะมาเยี่ยม
ดูต้นไม้ใหญ่”

และในวาระงานทอดผ้าป่าที่วัดป่าภูผาสูง ครูบาอาจารย์ฝ่ายกรรมฐานท่านเมตตาพาพัก
และแสดงธรรม เช่น หลวงปู่เหรียญ วรลาโภ หลวงปู่จันทร์โสภณ สุขกาโม หลวงปู่จันทร์แรม
เขมสิริ

โดยเฉพาะองค์หลวงปู่เหรียญ ท่านชื่นชมป่าเขาที่ภูผาสูงนี้เป็นอย่างมาก ท่านว่าเหมาะสม
กับพระที่เข้ามาปฏิบัติให้พ้นทุกข์จริงๆ และก่อนกลับท่านประกาศให้ญาติโยมทั้งหลายฟังว่า
“ถ้าวัดแห่งนี้นิมนต์ ท่านจะมาให้ทุกครั้ง”

แต่ก็ด้วยบุญกรรมที่ทำมา และด้วยหน้าที่ต้องสนองคุณและรับใช้ครูบาอาจารย์ เมื่อองค์
หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน ประกาศช่วยชาติ คณะศิษยานุศิษย์ทั้งหลายที่อยู่ในป่าในเขาต่าง
ก็ออกมาช่วยกันสนับสนุนในยามชาติบ้านเมืองเดือดร้อน และพระอาจารย์มหาธีรนาถเองก็เป็น
พระลูกศิษย์อีกรูปหนึ่งที่ออกมาช่วยรับใช้ครูบาอาจารย์ในด้านต่างๆ และประกอบกับในขณะนั้น
หลวงพ่อบุช ซึ่งเป็นพระอุปัชฌาย์ก็มรณภาพลง ทางคณะกรรมการจัดงานโดยมีผู้ว่าราชการ

จังหวัดนครราชสีมา และแม่ทัพภาคที่ ๒ มีมติให้พระอาจารย์มหาฯ เป็นผู้เขียนและเรียบเรียง
อัตตชีวประวัติของหลวงพ่อบุญ จาณิโย เนื่องในวาระงานพระราชทานเพลิงศพ

ในกาลต่อมาก็จะมีศิษยานุศิษย์ของครูบาอาจารย์สายกรรมฐาน มากราบเรียนขอให้
ท่านอาจารย์มหาฯ ทำหนังสือประวัติ สารคดี และแถบเสียงประวัติย่ออยู่เสมอๆ ผลงานที่สำคัญๆ
ของท่านพระอาจารย์ฯ มีดังนี้

ปี พ.ศ. ๒๕๓๘ หนังสือ **เหตุผลเหนือชีวิต** เป็น
หนังสือภาพและคติธรรมที่สำคัญขององค์พระ
หลวงตามหาบัว ญาณสมฺปนฺโน (๔ สี ทั้งเล่ม)

ปี ๒๕๔๑ หนังสือ **พ่อแม่ครูอาจารย์**
เนื่องในวาระเปิดโครงการช่วยชาติ (ภาพลายเส้น
โดย... อาจารย์ ญาณพล วิเชียรเขต และคุณ
ธนารัตน์ โสตะจินดา)

ปี ๒๕๔๓ หนังสือ **จาณิตเถรวัตถุ** เนื่องในงาน
พระราชทานเพลิงศพหลวงพ่อบุญ จาณิโย (๔ สี ทั้งเล่ม)

ปี ๒๕๔๕ หนังสือ **พระโพธิธรรมาจารย์เถร** เนื่องในงานพระราชทานเพลิงศพหลวงปู่
สุวัจน์ สุวโจ (๔ สี ทั้งเล่ม) และแถบเสียงประวัติย่อ

ปี ๒๕๔๖ หนังสือ **หลวงปู่เจี๊ยะ จุนโท** พระผู้เป็นดั่งผ้าชีริ้วห่อทอง จัดทำเนื่องในวาระ
ฉลองกุฏิที่ตตเจดีย์ (๔ สี ทั้งเล่ม) และแถบเสียงประวัติย่อ

ปี ๒๕๔๖ หนังสือ **หลวงตามหาบัว มหัทศจรรมหาบุรุษผู้ยิ่งใหญ่**, VCD และเทปสารคดี
หลวงตามหาบัว มหัทศจรรมหาบุรุษผู้ยิ่งใหญ่, CD และเทป เพลงหลวงตามหาบัว มหัทศจรรมหา
บุรุษผู้ยิ่งใหญ่ จัดทำขึ้นเนื่องในวาระหลวงตามหาบัวมอบทองคำครบ ๑๐ ตัน เงินดอลลาร์
ครบ ๑๐ ล้านดอลลาร์ ตามเป้าหมาย

ปี ๒๕๔๗ VCD สารคดี **ดั่งดวงตะวัน** จัดทำขึ้นเพื่อให้สมเด็จพระนางเจ้าพระบรม
ราชินีนาถ ทอดพระเนตรเนื่องในวาระปิดโครงการช่วยชาติที่สวนอัมพร

และอัลบั้มเพลง **ธรรมลีลา มหาบุรุษรักแผ่นดิน** ซึ่งจัดทำขึ้นเนื่องในวาระ สมเด็จพระเจ้า
ลูกเธอ เจ้าฟ้าหญิงจุฬาภรณฯ เสด็จรับทองคำตันที่ ๑๑ ณ สวนแสงธรรม

ปี ๒๕๔๗ หนังสือ **หลวงปู่เจี๊ยะ จุนโท** พระผู้เป็นดั่งผ้าชีริ้วห่อทองฉบับสมบูรณ์ VCD

และเทป สารคดีหลวงปู่เจี๊ยะ จุนโท พระผู้เป็นดั่งผ้าชีริ้วห่อทอง และ CD และเทปเพลง พระผู้เป็นดั่งผ้าชีริ้วห่อทอง จัดทำเนื่องในงานพระราชทานเพลิงศพหลวงปู่เจี๊ยะ จุนโท

ปี ๒๕๔๘ CD ประวัติย่อพระสุธรรมคณาจารย์ (หลวงปู่เหรียญ วรลาโภ) จัดทำขึ้นเพื่อบูชาคุณเนื่องในงานทำบุญ ๑๐๐ วัน และในงานพระราชทานเพลิงศพ

ปี ๒๕๔๙ หนังสือ พระศรี มหาวิโร พระผู้มากล้นด้วยบุญบารมี และ CD ประวัติ จัดทำเนื่องในวาระมหามงคล หลวงปู่ศรี มหาวิโร วัดป่ากุญ จังหวัดร้อยเอ็ด สิริอายุครบ ๙๐ ปี

ปี ๒๕๕๐ หนังสือ ธรรมะทะลุโลกของท่านพ่อลี ธมมธโร จัดทำเนื่องในงานบำเพ็ญกุศลอุทิศถวาย พระสุทธิธรรมรังสีคัมภีรเมธาจารย์ (ท่านพ่อลี ธมมธโร) ครบรอบวันมรณภาพ ปีที่ ๔๖ ณ วัดอโศการาม

ปี ๒๕๕๐ หนังสือ หลวงปู่ทา จารุธมโม พระอริยเจ้าผู้มีธรรมงามพร้อม วัดถ้ำซบมิด จังหวัดนครราชสีมา จัดทำเนื่องในงานพระราชทานเพลิงศพ

ปี ๒๕๕๐ หนังสือ พระอาจารย์ชิต จิตจิตโต พระผู้มีจิตตั้งมั่น วัดป่าดงคล้อย จังหวัดเพชรบูรณ์ จัดทำเนื่องในงานพระราชทานเพลิงศพ

ปี ๒๕๕๑ หนังสือ ท่านพ่อลี ธมมธโร พระอริยเจ้าผู้มีพลังจิตแก่กล้า, หนังสือ พระธุดงค์เจดีย์ เจดีย์แห่งพระอรหันต์, CD เพลงตามรอยธรรมท่านพ่อลี ธมมธโร, VCD สารคดีตามรอยพระอรหันต์ จัดทำเนื่องในงานบำเพ็ญกุศลอุทิศถวาย ท่านพ่อลี ธมมธโร ครบรอบวันมรณภาพ ปีที่ ๔๗ และฉลองพระธุดงค์เจดีย์ ณ วัดอโศการาม

ปี ๒๕๕๑ CD ประวัติ หลวงปู่ศรี มหาวิโร พระผู้มากล้นด้วยบุญบารมี เนื่องในวาระฉลองอายุครบ ๙๒ ปี วัดป่ากุญ จังหวัดร้อยเอ็ด

ปี ๒๕๕๑ หนังสือ พ่อแม่ครูอาจารย์ ชีวิตประวัติ คติธรรม และปฏิบัติ จัดทำเนื่องในวาระมหามงคลสิริอายุวัฒนะครบ ๙๕ ปี ๗๔ พรรษาของพ่อแม่ครูอาจารย์ พระธรรมวิสุทธิมงคล (หลวงตามหาบัว ญาณสมฺปนฺโน)

ฯลฯ

ด้วยเหตุที่กล่าวมาข้างต้นท่านพระอาจารย์ฯ จึงไม่สามารถทำตามท้องค้หลวงปู่เจี๊ยะสั่งว่า “๑๐ ปีแรกที่ภูผาส่งห้ามยุ่งกับใคร” ท่านจึงกล่าวติดตลกว่า “เพราะอย่างนี้เอง ชีวิตเราถึงยุ่งยากมาเท่าทุกวันนี้ และอาจจะยุ่งแบบไม่มีวันจบสิ้น คือยุ่งแบบมารารอน”

ปี ๒๕๓๘ คุณศรีประไพ คล่องค่านวนการ เป็นประธานทอดกฐินสร้างกุฏิที่วัดป่าภูผาสสูง

ปี ๒๕๓๙ คุณเฉลิมพล ชาญวิเศษ เป็นประธานทอดกฐินที่วัดป่าภูผาสสูง

ปี ๒๕๔๐ พระราชสังวรญาณ (หลวงพ่อดุจ ฐานิโย) เป็นประธานฝ่ายสงฆ์ พลเอกเรวัต บุญทับ แม่ทัพภาค ๒ และพลตำรวจโทแหลมทอง ญาณอุบล ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๓ เป็นประธานฝ่ายฆราวาส ทอดกฐินที่วัดป่าภูผาสสูง

ปี ๒๕๔๒ พลเอกสนั่น มะเร็งสิทธิ์ แม่ทัพภาค ๒ เป็นประธานทอดผ้าป่าสามัคคีที่วัดป่าภูผาสสูง

ปี ๒๕๔๔ หม่อมเจ้าหญิงพันธ์สวัสดิ กิตติยากร (หม่อมแม่ พระองค์เจ้าโสมสวลีฯ) เป็นประธานทอดผ้าป่าที่วัดป่าภูผาสสูง

ปี ๒๕๔๔ ฐิพิมานริสอร์ท โดยคุณไสว - คุณจินตนา พงษ์เกตุรัตน์ เป็นประธานถวายผ้ากฐินสามัคคี ณ วัดป่าภูผาสสูง

ปี ๒๕๔๖ คุณป้าสำราญ ปัญญาสิริ เป็นประธานทอดผ้ากฐินสามัคคีที่วัดป่าภูผาสสูง

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ นายแพทย์เริงศักดิ์ - แพทย์หญิงยงจิตร คล่องค่านวนการ คุณเสกสรรค์ - คุณสุวดี จตุพรภักตร์ ศาสตราจารย์(พิเศษ) คุณอึ้ง - คุณลดาศิริ อัสวานันท์ คุณพินิจ - คุณปาณิสรา วุฒิพันธ์ คุณวินัย - คุณจริยา รอดแสง คุณสำรวย วุฒิพันธุ์ เป็นประธานทอดผ้ากฐินสามัคคีที่วัดป่าภูผาสสูง และมีการเททองหล่อรูปเหมือน ๒๘ พระอรหันต์แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ดังนี้

๑. พระครูวิเวกพุทธกิจ (หลวงปู่เสาร์ กนตสีโล) พระปรมาจารย์กรรมฐาน
๒. ท่านพระอาจารย์มั่น ภูริทตฺโต พระอริยเจ้าผู้เป็นบิดาของพระกรรมฐาน
๓. พระญาณวิศิษฐ์สมิทธิวีราจารย์ (หลวงปู่สิงห์ ขนดะยาโคม) พระอริยเจ้าผู้เป็นยอดขุนพลเอกแห่งกองทัพธรรมกรรมฐาน
๔. พระราชวุฒาจารย์ (หลวงปู่ดูลย์ อตุโล) พระอริยเจ้าผู้มีความสามารถเป็นเลิศในการสอนธรรม
๕. หลวงปู่อ่อน ญาณสิริ พระอริยเจ้าผู้มีดวงตาเห็นธรรม
๖. หลวงปู่ชอบ ฐานสโม พระอริยเจ้าผู้ทรงอภิญญา

คุณแม่ศรีประไพ คล่องค่านวนการ
ผู้เริ่มก่อตั้งวัดป่าภูผาสสูง และ
เป็นประธานทอดกฐินปีแรก
(พ.ศ. ๒๕๓๘)

๗. หลวงปู่หลุย จันทสาโร พระอริยเจ้าผู้มีปฏิปทามกน้อยสันโดษหาผู้เสมอได้ยาก
๘. หลวงปู่ขาว อนาลโย พระอริยเจ้าผู้เป็นดั่งเพชรน้ำหนึ่ง
๙. หลวงปู่ฝั้น อาจาโร พระอริยเจ้าผู้มีพลังจิตเหนือฟ้าดิน
๑๐. หลวงปู่พรหม จิรปุณโณ พระอริยเจ้าผู้มีนิสัยแก้กถาในทางธรรม
๑๑. หลวงปู่แหวน สุจิณโณ วิสุทธิตีเทพเจ้าแห่งดอยแม่ป๋ง
๑๒. หลวงปู่กงมา จิรปุณโณ พระอริยเจ้าแห่งวัดดอยธรรมเจดีย์
๑๓. ท่านพ่อลี ธมมธโร พระอริยเจ้าผู้มีพลังจิตแก้กถา
๑๔. หลวงปู่ตื้อ อจลธมโม พระอริยเจ้าผู้มีปฏิปทาประดุจเสื่อไคร้
๑๕. หลวงปู่สาม อภิณฺโณ พระอริยเจ้าผู้เคร่งครัดในธุดงค์วัตร
๑๖. พระครูญาณทัสสี (หลวงปู่คำดี ปภาโส) พระอริยเจ้าผู้อ่อนน้อมถ่อมตนเพื่อธรรม
๑๗. หลวงปู่สิม พุทธาจาโร พระอริยเจ้าผู้มีกลิ่นศีลธรรมกำจรรำกาย
๑๘. พระธรรมวิสุทธิมงคล (หลวงตามหาบัว ญาณสมฺปนฺโน) พระอริยเจ้าผู้เป็นมหาบุรุษ
ของแผ่นดิน
๑๙. พระอริยเวที (หลวงปู่มหาเขียน จิตสีโล) พระอริยเจ้าผู้แตกฉานในอรรถและธรรม
๒๐. หลวงปู่เจี๊ยะ จุนโท พระอริยเจ้าผู้เป็นดั่งผ้าขี้ริ้วห่อทอง
๒๑. หลวงปู่บัว สิริปุณโณ พระอริยเจ้าผู้บรรลุนิพพานตั้งแต่ยังเป็นคฤหัสถ์
๒๒. หลวงปู่ชา สุภทฺโท พระอริยเจ้าผู้ก้าวล่วงความสงสัยในนิกาย

๒๓. หลวงปู่สุวัจน์ สุวโจ พระอริยเจ้าผู้หลุดพ้นด้วยอริยาบถเดิน
๒๔. หลวงปู่จวน กุลเชฏโฐ พระอริยเจ้าผู้มีกายและจิตสมควรแก่วิมุตติธรรม
๒๕. หลวงปู่สิงห์ทอง ธมมวโร พระอริยเจ้าผู้เป็นพระอรหันต์ประเภทสุขวิปัสสโก
๒๖. หลวงปู่หล้า เขมปัตโต พระอริยเจ้าผู้เป็นดั่งผ้าเช็ดเท้าท่านพระอาจารย์มั่น
๒๗. หลวงปู่ผาง ปริบูรณ์ พระอริยเจ้าผู้ปรารภความเพียร
๒๘. หลวงปู่ผาง จิตตคฺคฺโต พระอริยเจ้าผู้เป็นที่พึ่งของเหล่าพวกกายทิพย์
- และในปีต่อมาได้มีการหล่อรูปเหมือนครูบาอาจารย์เพิ่มอีกเป็น ๕๘ พระองค์ดังนี้
๒๙. พระอุบาลีคุณูปมาจารย์ (จันทร์ สิริจนฺโท) พระอริยเจ้าผู้เป็นปราชญ์แห่งภาคอีสาน
๓๐. พระอาจารย์มหาปิ่น ปญฺญาพโล พระผู้เป็นมหาเปรียญรูปแรกในวงศ์พระกรรมฐาน
๓๑. หลวงปู่บุญมา จิตเปโม พระผู้มีปฏิปทาเสมอต้นเสมอปลาย
๓๒. พระธรรมเจดีย์ (จูม พนฺธุโล) พระอริยเจ้าผู้เป็นยอดแห่งอุปัชฌาย์
๓๓. หลวงปู่เทศก์ เทสรังสี พระอริยเจ้าผู้เป็นวิสุทธิเทพผู้ส่องประทีปแห่งลุ่มน้ำโขง
๓๔. หลวงปู่หล้า ขนฺติธโร พระอริยเจ้าผู้มักน้อยสันโดษชอบอยู่ป่าเป็นวัตร
๓๕. หลวงปู่มี ญาณมุนี พระอริยเจ้าแห่งสูงเนิน
๓๖. หลวงปู่เหรียญ วรลาโภ พระอริยเจ้าผู้เป็นดั่งเสาหลักธรรมของท่านพระอาจารย์มั่น
๓๗. หลวงปู่มหาบุญมี สิริธโร พระอริยเจ้าผู้เป็นอยู่อย่างเรียบง่าย
๓๘. ท่านพ่อเพื่อง โชติโก พระอริยสงฆ์แห่งภาคตะวันออก
๓๙. หลวงปู่บุญจันทร์ กมฺโล พระอริยสงฆ์ผู้งามดั่งดอกบัว
๔๐. หลวงปู่ผัน ปาเรสโก พระอริยสงฆ์ผู้มีปฏิปทาประดุจม้าศึก
๔๑. หลวงปู่วัน อุตตโม พระอริยสงฆ์ผู้สามารถเดินฝ่าลูกกระสุนปืนได้
๔๒. หลวงพ่อพุทธ จานฺนิโย พระอริยสงฆ์ผู้ชำนาญทั้งปริยัติและปฏิบัติ
๔๓. หลวงปู่ศรี มหาวิโร พระอริยสงฆ์พระผู้มากล้นด้วยบุญบารมี
๔๔. หลวงปู่ลี กุสลธโร พระอริยสงฆ์ผู้เป็นดั่งเศรษฐีในทางธรรม
๔๕. หลวงปู่คำตัน จิตธมฺโม พระอริยสงฆ์ผู้เห็นธรรมตั้งแต่ยังเป็นคฤหัสถ์
๔๖. แม่ชีแก้ว เสี่ยงล้ำ แม่ชีอรหันต์ผู้แกร่งกล้า ยอดพุทธสาวิกาในยุคปัจจุบัน
๔๗. หลวงปู่บุญกอง ปภสฺสโร พระอริยสงฆ์แห่งจังหวัดยโสธร
๔๘. หลวงปู่ประสาร สุมโน พระอริยสงฆ์ผู้มีใจงาม
๔๙. หลวงปู่ทวดวัดช้างไห้ พระอริยเจ้าผู้เหยียบน้ำทะเลจืด
๕๐. สมเด็จพระพุทธาจารย์โต พรหมรังสี พระอริยเจ้าผู้เป็นยอดแห่งเมตตามหานิยม

๕๑. ท่านเจ้าคุณนรรัตนราชมานิต พระอริยเจ้าผู้เป็นพระอรหันต์กลางกรุง
๕๒. ครูบาศรีวิชัย สิริวิชัย พระอริยเจ้าผู้เป็นนักบุญแห่งล้านนา
๕๓. หลวงปู่ปาน โสนนโท พระอริยเจ้าผู้ตรงต่อพระนิพพาน
๕๔. หลวงปู่บุดดา ถาวโร พระอริยเจ้าผู้เป็นอยู่อย่างเรียบง่าย
๕๕. หลวงปู่บุญมี โชติปาโล พระอริยเจ้าผู้มีวาจาสิทธิ์
๕๖. หลวงปู่ทา จารุธมโม พระอริยเจ้าผู้มีธรรมงามพร้อม
๕๗. หลวงปู่เพียร วิริโย พระอริยเจ้าผู้ปรารถนาความเพียร
๕๘. หลวงพ่อปัญญา ปญญาทโธม พระอริยเจ้าที่เป็นฝรั่งรูปแรกที่บรรลุมรรคในไทย

รูปหล่อเหมือนขององค์พระอริยสงฆ์ทั้ง ๕๘ พระองค์นี้ จะอัญเชิญเข้าประดิษฐานในพระบรมธาตุเจดีย์ศรีภูผาสสูง (พระธาตุจอมผา) ซึ่งเริ่มก่อสร้างในปี พ.ศ. ๒๕๕๔

วัดป่าภูผาสสูงเน้นการปฏิบัติตามแนวทางพระป่าสายกรรมฐานของท่านพระอาจารย์มั่น ภูริทตฺโต ที่เคร่งครัดในธุดงค์และพระธรรมวินัย ถือการฉันมื้อเดียว อาสนะเดียว ฉ้นเฉพาะในบาตร, ป้าย ๓ โมง ทำกิจวัตรพร้อมกัน, ๖ โมงเย็น ทำวัตรสวดมนต์ นั่งสมาธิภาวนา เปิดเทศน์ครูบาอาจารย์สายกรรมฐาน, จำวัด ๔ ทุ่ม ตื่นตี ๓, ตี ๓ ครึ่ง ทำวัตรสวดมนต์พร้อมกัน และฟังธรรมเทศนาครูบาอาจารย์สายกรรมฐาน, ในพรรษาถือธุดงค์เพิ่มขึ้นอีก ๑ ข้อ คือ รับประทานอาหารที่บิณฑบาตได้เท่านั้น ไม่รับอาหารที่ตามมาส่งที่หลัง

ท่านพระอาจารย์มหาธีรนาถ ได้แสดงธรรมเกี่ยวกับเรื่อง วัดป่า และภูผาป่าเขาเนื่องในงานทอดผ้าป่าสามัคคีที่หม่อมเจ้าหญิงพันธ์สวัสดิ กิตติยากร เป็นประธานว่า

“วัดคือมหาวิทยาลัยสงฆ์ชั้นเอก สำหรับมนุษย์ บุคคล ผู้มีชีวิตมุ่งหวังแสวงหาความจริงอันประเสริฐ อารยธรรมอันประเสริฐ จะปรากฏขึ้นแก่สายตาชาวโลกได้ต้องอาศัยการปฏิบัติเพื่อเข้าถึงความเป็นผู้ประเสริฐ ตามหลักพุทธศาสตร์

ภูผาป่าเขา ล้วนบรรยายศาสตร์ คือความจริงแห่งสรรพสิ่ง ความเมตตาที่มีความจำเป็นเสมอสำหรับมนุษย์ผู้มีลมหายใจโดยต้องอาศัยกันและกัน การที่เราจะวิ่งเข้าสู่เส้นชัยแห่งความเป็นเลิศ ต้องควบผีเท้า ด้วยการเสียสละและแบ่งปัน

พระป่านั่น ท่านมีความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย ไม่มีสมบัติพัสถานใดๆ มารกรุงรังจิตใจให้เศร้าหมอง การก่อสร้างถาวรวัตถุก็มีความจำเป็นสำหรับสาธุชนผู้มาเกี่ยวข้องเท่านั้น ส่วนพระนั้นควรสร้างใจให้ถาวรด้วยความดี ซึ่งมีค่าเลิศยิ่งกว่าการสร้างถาวรวัตถุ ที่จะสร้างหรือจักสร้างให้ถาวรในอนาคต” ◌

ประกาศสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ เรื่อง ตั้งวัดในพระพุทธศาสนา

ตามที่ นางศรีประภา คล่องคำนวณการ ได้รับอนุญาตให้สร้างวัด
ณ บ้าน ลำตะพานหิน หมู่ที่ ๑๓ ตำบล คลองม่วง
อำเภอ ปากช่อง จังหวัด นครราชสีมา นั้น
บัดนี้ ผู้รับอนุญาตได้สร้างเสนาสนะขึ้นสมควรเป็นที่พำนักของพระภิกษุได้แล้ว

อาศัยความตามข้อ ๔ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๐๗)
ออกตามความในพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ และด้วยความเห็นชอบ
ของมหาเถรสมาคม สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติจึงประกาศตั้งเป็นวัดขึ้น
ในพระพุทธศาสนามีนามว่า “วัดป่าภูผาสอง” ตั้งแต่นี้เป็นต้นไป
ขอให้ วัดป่าภูผาสอง สถิตสถาพรตลอดกาลนาน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

พลตรี (สนั่น ขจรประศาสน์)
รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
นายกรัฐมนตรี

สำเนา

บันทึกข้อความ

สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา)

รับที่ ๓๓๑๒๗

วันที่ ๑ ธ.ค. ๖๖

ส่วนจัดการป่าชุมชน

รับที่ ๒๗๓๖

วันที่ ๑ ธ.ค. ๖๖

ส่วนราชการ กรมป่าไม้ สำนักจัดการป่าชุมชน โทร. ๐ ๒๕๖๑ ๔๒๓๒-๓๓ ต่อ ๕๕๕๕, ๕๖๕๕

ที่ ทส ๑๖๐๕.๓๒/ ๑๗๓๓๖ วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๖

เรื่อง โครงการพุทธอุทยานที่พัทลุงป่าประดู่ (สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๔ (นครราชสีมา))

เรียน ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๔ (นครราชสีมา)

ตามหนังสือสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๔ (นครราชสีมา) ที่ ทส ๑๖๒๑.๓/๑๐๔๕๓ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๗ ส่งโครงการพุทธอุทยานที่พัทลุงป่าประดู่ บ้านดงมะไฟ หมู่ที่ ๔ ตำบลมะเกลือใหม่ อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา ขอจัดทำโครงการในพื้นที่บริเวณป่าสงวนแห่งชาติ ป่าปากช่อง และป่าหุบสอ เนื้อที่ ๗๔๑-๐-๑๐ ไร่ ระยะเวลาดำเนินโครงการ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๒) พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง ให้กรมป่าไม้พิจารณา นั้น

กรมป่าไม้ได้พิจารณาแล้ว จึงอนุมัติโครงการดังกล่าว ตามที่สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๔ (นครราชสีมา) เสนอ ซึ่งได้แนบมาพร้อมนี้ และกรมป่าไม้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ สั่งการให้นายวิทยา นาคศิริ นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๔ (นครราชสีมา) เป็นเจ้าหน้าที่โครงการไปดำเนินการเพื่อประโยชน์ในการควบคุม ดูแล รักษาหรือบำรุงป่าสงวนแห่งชาติตามอำนาจหน้าที่ และเข้าไปส่งเสริม กำกับ ดูแล ให้ที่พัทลุงป่าประดู่ ดำเนินตามโครงการที่ได้รับอนุมัติ และให้ประสานการดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น ในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง โดยอยู่ภายใต้กฎระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด พร้อมทั้งจัดทำรายงานสรุปผลการปฏิบัติงานโครงการฯ ประจำปีงบประมาณรายงานให้กรมป่าไม้ทราบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการ

(นายธีรภัทร ประยูรสิทธิ)

อธิบดีกรมป่าไม้

สำเนาถูกต้อง

นายธีรภัทร ประยูรสิทธิ

อธิบดีกรมป่าไม้

โครงการแก้ไขปัญหที่พักสงฆ์ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าปากช่องและป่าหุบสี่
“พุทธอุทยานวัดป่าภูผาสอง”

บ้านดงมะไฟ หมู่ที่ ๘ ตำบลมะเกลือใหม่ อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา

เนื้อที่ ๒,๖๕๖-๓-๓๘ไร่

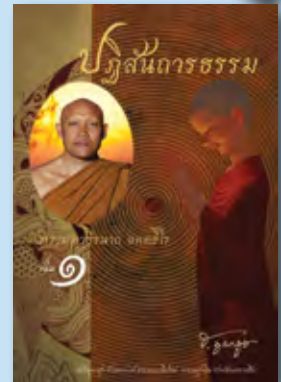
อนุมัติโครงการตามหนังสือกรมป่าไม้ ที่ ทส ๑๖๐๕.๒๒/๑๗๑๓๑ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔

สื่อเผยแพร่ธรรมะโดยพระอาจารย์มหาธีรนาถ อคฺคชิโร

หนังสือ

๑. เหตุผลเหนือชีวิต
๒. พ่อแม่ครูอาจารย์
(หลวงตามหาบัว ญาณสมฺปนฺโน)
๓. ชานียตเถรวตถุ (หลวงพ่อพุทธ ชานีโย)
๔. พระโพธิธรรมอาจารย์เถร (หลวงปู่สุวัจน์ สุวโจ)
๕. หนังสือสวดมนต์ วัดป่าภูผาสูง
๖. หลวงปู่เจี๊ยะ จุนโท พระผู้เป็นดั่งผ้าชีริ้วห่อทอง
๗. หลวงตามหาบัว มหัทธรรย์มหาบุรุษผู้ยิ่งใหญ่
๘. หลวงปู่เจี๊ยะ จุนโท พระผู้เป็นดั่งผ้าชีริ้วห่อทอง (ฉบับสมบูรณ์)
๙. พระศรี มหาวิโร พระผู้มากล้นด้วยบุญบารมี
๑๐. ธรรมะทะลุโลก (ท่านพ่อลี ธมฺมธโร)
๑๑. ท่านพ่อลี ธมฺมธโร พระอริยเจ้าผู้มีพลังจิตแก่กล้า
๑๒. หลวงปู่ทา จารุธมฺโม พระอริยเจ้าผู้มีธรรมงามพร้อม

๑๓. พระอาจารย์ชิต จิตจิตโต พระผู้มีจิตตั้งมั่น
๑๔. พระธุดงค์เจดีย์ เจดีย์แห่งพระอรหันต์ วัดอโศการาม
๑๕. ๒๘ พระอรหันต์แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ พระธุดงค์เจดีย์
๑๖. หลวงปู่อนศรี จานวโร พระผู้มีปฏิปทาเสมอต้นเสมอปลาย
๑๗. พ่อแม่ คือ พระอรหันต์ของลูก
๑๘. ร้อยรสบทพระธรรม
๑๙. หลวงตานิพพาน
๒๐. ท่านพ่อลีสอนกรรมฐาน
๒๑. หลวงปู่ศรีนิพพาน
๒๒. บิณฑบาตช่วยน้ำท่วม ปี ๒๕๕๔
๒๓. ปฏิสนธิธรรม ปี พ.ศ. ๒๕๕๕
๒๔. ธรรมะจิ้งหรีดเล่ม ๑, ๒
๒๕. ประวัติหลวงปู่ประสาร สุมโน
๒๖. พระศรีอริยเมตไตรยเปิดโลกศรีภูผาสูง

สื่อ CD VCD เทป เพลงธรรมะ ประวัติ พระธรรมเทศนาครูบาอาจารย์

๑. หลวงตามหาบัว มหัศจรรย์มหาบุรุษผู้ยิ่งใหญ่
๒. ธรรมลีลา มหาบุรุษรักแผ่นดิน
๓. ลำลองยาว ประวัติ คติธรรม ปฏิปทา
หลวงตามหาบัว ญาณสมปนโน
๔. หลวงปู่เจี๊ยะ จุนโท พระผู้เป็นดั่งผ้าชีริ้วห่อทอง
๕. ชีวิตประวัติย่อ หลวงปู่เหรียญ วรลาโภ
๖. ชีวิตประวัติย่อ หลวงปู่เจี๊ยะ จุนโท
๗. ชีวิตประวัติ ท่านพ่อลี ธมมธโร
๘. ชีวิตประวัติ สมเด็จพระสังฆราช (เจริญ สุวฑฺฒโน)
๙. ชีวิตประวัติ สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี)
๑๐. ชีวิตประวัติ หลวงปู่ปาน วัดบางโคนม
๑๑. ชีวิตประวัติ ครูบาศรีวิชัย
๑๒. ชีวิตประวัติ หลวงปู่หลุย จันทสาโร
๑๓. ชีวิตประวัติ หลวงปู่แหวน สุจิณฺโณ
๑๔. ชีวิตประวัติ หลวงปู่ประสาร สุมโน
๑๕. กองทัพธรรม
๑๖. บารมี ๑๐ ทศ
๑๗. ศาสดาเอกของโลก ๑ - ๙๑

๑๘. ปฏิสันถารธรรม
๑๙. พระธรรมเทศนา ๑-๒
๒๐. พระพุทธเจ้าศาสดาเอกของโลก
๒๑. บิณฑบาตรช่วยน้ำท่วม
๒๒. พ่อแม่คือพระอรหันต์
๒๓. พระธรรมเทศนา ๑-๖
๒๔. ชีวิตประวัติ หลวงปู่มั่น ภูริทัตโต
 - ชีวิตประวัติครูบาอาจารย์ ฯลฯ
 - พระธรรมเทศนาและปฏิสันถารธรรม
ในโอกาสต่างๆ

ความดี... ชนะทุกสิ่ง

D. Gangotri

ร่วมสวดมนต์ ฟังเทศน์ นั่งสมาธิ
ทุกเสาร์-อาทิตย์ เวลา ๑๓.๐๐ น.
ณ กุฏิน้อย บริเวณพระธาตุจอมผา

๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ คณะนายทหารร่วมเทพื้นสร้างพระธาตุจอมผา

พลโทชาญชัย (อดีตแม่ทัพภาค ๒) - คุณเรวดี ภูทอง และพลตรี วิชัย แสงจอหอ (รองแม่ทัพภาค ๒)

นำคณะนายทหาร และภรรยานายทหาร มาร่วมเทพื้นสร้างพระธาตุจอมผา ถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ

พระอาจารย์มหาธีรนาถ นำคณะนายทหารดูงานการสร้างพระเจดีย์ - อุโมงค์ชักพระ และเที่ยวชมป่า หน้าผา วัดป่าภูผาสอง

ขณะกำลังก่อสร้างอุโมงค์ซีกพระ

คณะนายทหารนำโดยพลโท ชาญชัย - คุณเรวดี ภูทอง ทำโรงงานให้คนที่มาสร้างพระบรมธาตุเจดีย์ ร่วมกับญาติโยมที่วัดป่าภูผาสูง

โครงการสามเณรปลูกปัญญาธรรม

คุณศุภชัย เจียรนวนนท์ ประธานบริษัท ทู คอรัปอเรชั่น จำกัด และครอบครัว นำคณะสามเณรในโครงการฯ มาร่วมปฏิบัติธรรม ที่วัดป่าภูผาสูง

เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๗

คณะพระเถรโครงการสามเณรปลูกปัญญาธรรม
ร่วมทำวัตรสวดมนต์ ณ วัดป่าภูกาสูง เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๗

คุณศุภชัย เจียรนวนนท์ ประธานบริษัท ทูริ คอร์ปอเรชั่น จำกัด และครอบครัว นำคณะร่วมเทปูนสร้างพระธาตุจอมผา

งานมัตลวด ผูกเหล็ก เทปูน สร้างบันไดทิพย์ด้านหน้าพระธาตุจอมผา

เทพูนยอดพระบรมธาตุเจดีย์ศรีภูผาสองครั้งสุดท้าย เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๖

พระบรมธาตุเจดีย์ศรีภูเขาสูง (พระธาตุจอมผา)
ขณะนี้สร้างได้ ๖๐% แล้ว เหลืออีก ๔๐%
และการเก็บรายละเอียดตกแต่งทั้งภายนอกและภายในพระเจดีย์
ขอเชิญร่วมสร้างบารมีอันยิ่งใหญ่ได้ดังนี้

๑. ติดต่อโดยตรงที่วัดป่าภูผาสูง อ.สูงเนิน จ.นครราชสีมา
โทร. ๐๘๑-๖๒๓-๙๘๔๖ - ๗
๒. โอนปัจจัยได้ที่ ธนาคารกสิกรไทย สาขาเดอะมอลล์นครราชสีมา
ชื่อบัญชี คุณศรีประภา คล่องคำนวณการ
บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ 433-2-46598-3
๓. ออกแรงร่วมสร้างด้วยตัวท่านเอง (มาร่วมเทปูน ผูกเหล็ก ฯลฯ)
๔. รวมกลุ่มจัดผ้าป่ามาร่วมถวายที่วัด
๕. เชิญร่วมสวดมนต์
๖. ฟังพระธรรมเทศนา
๗. บริจาควัสดุก่อสร้าง (เหล็ก อิฐ หิน ปูน ทราย ฯลฯ)

ติดตามความคืบหน้าการสร้างพระบรมธาตุเจดีย์ และรับฟังพระธรรมเทศนาได้ที่

Facebook: วัดป่าภูผาสูง

รายการปลูกปัญญาปลูกธรรม พุทธเรดิโอ : มือถือ 3 G ทรูมูฟ กด*912# โทรออก
รับฟังทางสถานีวิทยุ AM คลื่นความถี่ 567 / 1008 นครราชสีมา / 1251 ร้อยเอ็ด / 1404 ยโสธร

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

พระมหาธีรนาถ อคฺคธีโร.

พระศรีอริยเมตไตรยเปิดโลกศรีภูผาสูง.-- นครราชสีมา : วัดป่าภูผาสูง,
๒๕๕๘.

๑๒๐ หน้า

๑. พระศรีอริยเมตไตรย. ๒. วัดป่าภูผาสูง. I. ชื่อเรื่อง.

294.30922

ISBN 978-616-382-255-0

พิมพ์ครั้งแรก	กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘
สงวนลิขสิทธิ์	
จำนวนพิมพ์	พระอาจารย์มหาธีรนาถ อคฺคธีโร และคณะศิษย์ จัดพิมพ์ ๒,๐๐๐ เล่ม คุณพิพัฒน์ - ถาวร ปัญจันท และครอบครัว พิมพ์ถวาย ๑,๐๐๐ เล่ม
จัดทำโดย	วัดป่าภูผาสูง ต.มะเกลือใหม่ อ.สูงเนิน จ.นครราชสีมา ๓๐๑๗๐ โทร. ๐๘๑-๖๒๓-๙๘๔๖ - ๗ Email: pupha123@gmail.com www.puphasoong.com Facebook: www.facebook.com/pupasoong
คณะผู้จัดทำ	พระอาจารย์มหาธีรนาถ อคฺคธีโร. คุณพินิจ วุฒิพันธุ์ คุณศรีประภา (แจ่ม) คล่องคำนวณการ คุณเบญจมาศ เพ็ชรพลาย คุณพิพัฒน์ - ถาวร ปัญจันท

ป่าดื้อมนาวีทงาลังสงฆ์ชั้นเอก

พระเทพเวที ญาณสังวรญาณ.